

το ΖΑΓΟΡΙ μας

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σίνα 4, 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τηλ.: 26510 -74000 ΦΑΞ: 26510 -79286

ΚΩΔΙΚΟΣ 2571

ΕΤΟΣ ΚΗ' (28)

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 335

ΜΑΪΟΣ

2006

ΓΙΑ ΠΟΙΑ «ΑΝΑΣΤΑΣΗ» (ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ) ΜΙΛΟΥΝ;

Κουκούλι 1938. Κουκουλιώτες με τον ιερέα τους παπα-Ηλία στην Αγία Παρασκευή.

(Φωτ. αρχείο Γιάννη Βακάμη)

Πέρασε και το φετινό Πάσχα και τα χωριά μας ζήσανε για λίγες μέρες την «Ανάσταση».

Όμως, όπως κάθε θαύμα, κράτησε κι αυτό τρεις μέρες.

Πολλοί, επίσημοι και μη, αυτή την ολιγοήμερη επιστροφή των ξεριζωμένων, στις πατρογονικές εστίες τους την χαρακτήρισαν με στομφώδη λόγια και ενθουσιώδεις περιγραφές από τα τηλεκανάλια και τις εφημερίδες σαν την «Ανάσταση των χωριών

μα».

Αλλά για ποια Ανάσταση μιλούν;

Αν με «Ανάσταση» εννοούν το γέμισμα κάποιων από τα χωριά μας (στο Ζαγόρι τουλάχιστον από τα 46 χωριά το γέμισμα αφορά το πολύ 10 από αυτά) με ξένους τουρίστες, έχει καλώς.

Αλλά και σ' αυτή την περίπτωση το Πάσχα για τους γηγενείς που γύρισαν, μόνο... θλίψη τους γέμισε η σύγκριση με τις Πασχαλιές της μνή-

μης και της νοσταλγίας τους. Ξένοι νιώσανε στα ίδια τα χωριά τους.

Για τα περισσότερα όμως, από τα άδεια χωριά μας, οι γιορτές πέρασαν, όπως κάθε χρόνο τελευταία, μέσα στην παγιωμένη βεβαιότητα πως η πραγματική Ανάσταση των χωριών μας, φαίνεται πια άπιαστο όνειρο.

Σε πολλά χωριά (στα περισσότερα ίσως), αυτές τις άγιες γιορτινές μέρες, δεν μπόρεσαν να χαρούν στην ώρα τους ούτε τις μεγάλες θρησκευτικές στιγμές των ημερών αυτών, γιατί έπρεπε να μοιραστούν έναν ιερέα 2-3 χωριά. Έτσι σε πολλά χωριά τα 12 ευαγγέλια και το «Σήμερον κρεμάται επί ξύλου» τ' ακούσανε στις 12 το μεσημέρι. Του Επιτάφιου την περιφορά και τα εγκώμια τ' απόγευμα με τον ήλιο και την Ανάσταση μόλις που άρχιζε το ηλιοβασίλεμα....

Ούτε ένας παπάς σε κάθε χωριό όταν από την TV βλέπουμε κοπάδι τους παπάδες στις εκκλησιές των πόλεων...

Κάποτε στα ζωντανά χωριά μας, όχι μόνο ο παπάς δεν έλειπε, αλλά και ο γιατρός, μισθοδοτούμενοι από την ίδια την κοινότητα μάλιστα.

Για ποια λοιπόν Ανάσταση, των χωριών μας, μιλούμε;

«Ζ»

Ανακοίνωση - Ενημέρωση

Το Δ.Σ. της ΙΛΕΖ ανακοινώνει ότι η καθιερωμένη τα τελευταία χρόνια εκδρομή μας κατά τον μήνα Μάιο, φέτος μετατίθεται για το πρώτο 10ήμερο του Σεπτεμβρίου. Λεπτομέρειες ως προς την ακριβή ημερομηνία και τον προορισμό της εκδρομής θα ανακοινωθούν στα επόμενα τεύχη.

Στο γύρισμα του ετήσιου χρόνου, είχαμε την ευκαιρία, πάντα, στον ερχομό της Άνοιξης, να της απευθύνουμε λόγια χαρμόσυνα, «πολύχρωμα και λουλουδάτα», σαν τα ανοιξιάτικα αγριολούλουδά της, τον άνθινο αυτό πολύχρωμο τάπητα που απλώνει η Φύση σε κάθε γωνιά της γης, για να διαλαλήσει και πανηγυρίσει τον ερχομό της.

Μέρες, πριν ακόμα εκπνεύσει ο Απρίλης και προσπεράσουν οι γιορτές του Πάσχα, αναζητούσα ένα διαφορετικό θέμα για το χρονογράφημα του Μαγίου. Μάταιη προσπάθεια! Άθελά μου, είχε «κουρινιάσει» στη σκέψη μου ο στίχος του Διον. Σολωμού, που βλέπετε στον τίτλο του κειμένου μου και δεν έλεγε να φύγει. Νόμιζα πως το υποσεινήδητό μου, επικυρίαρχο τις μέρες αυτές, έσερνε τη μνήμη μου στα περασμένα, στα σχολικά θρανία, ν' αναθυμωθεί τους παιητικούς οίστρους του Διον. Σολωμού, που στον τραγουδιστό ρυθμό των στίχων και της ρίμας του, γίνονταν για μας έκφραση τραγουδιού παιγνιδιού και απαγγελίας.

Του Μαΐου ροδοφαίνεται η μέρα που ωραιότερη φύση ξυπνάει και την κάνουν λαμπρά και γελάει πρασινάδες, αχτίδες, νερά.

Άνθη κι άνθη βαστούνε στο χέρι παιδιά κι άντρες, γυναίκες και γέροι ασπροντύματα, γέλια και κρότοι όλοι οι δρόμοι γιομάτοι χαρά.

Ναι, χαρείτε του χρόνου τη νιότη άνδρες, γέροι, γυναίκες, παιδιά.

(Διον. Σολωμός)

Γίνεται να ξεχαστεί ο Μάης μήνας; Και μάλιστα η Πρωτομαγιά του, με το καθολικό, ανά τον κόσμο, γιορτάσι του; Όσο κι' αν στέκει ξέμακρα η νιότη, οι μνήμες της έρχονται άμεσα ζωντανές κι αναπαριστούν εικόνες ξενοιασιάς, χαράς και τραγουδιού όταν, σχολιαρόπαιδα του Δημοτικού, κατηγοριζόμε σαν αρνοκάτσικα τα μονοπάτια του Αι-Νικόλα για το Μαγιάτικο συναπάντημα, με το Βοιδομάτη, στη βαθύσκια άπλα του οποίου έσιμγε ο μαθητόκοσμος των γύρω χωριών της λεκάνης του Βοιδομάτη στο Δυτ. Ζαγόρι κι' ακουγόταν ολημερίς το:

«Ο Μάιος μας έφτασε εμπρός θήμα ταχύ να τον προϋπαντήσουμε παιδιά στην εξοχή».

Παράλληλα υπήρχαν κι ένα σωρό άλλες εκδηλώσεις, παραδοσιακής συνέχειας, που καθιστούσαν την Πρωτομαγιά συνέχεια της Πασχαλιάς. Όπως συνέβη φέτος. Τελειώνοντας ο κύκλος των εορτών του Πάσχα, την Κυριακή του Θωμά, η επόμενη Δευτέρα ημερώνε Πρωτομαγιά και μια και καθιερώθηκε πια σαν μέρα αργίας, έδωσε ένα ακόμα τριήμερο στους εργαζόμενους πλάνητες τουρίστες.

Στη διάρκεια του Μάη η Άνοιξη ολοκληρώνει την παρουσία της, με το φούντωμα της αναγεννημένης βλάστησης, τη χαρμόσυνη και

Χρονογράφημα

«Του Μαΐου ροδοφαίνεται η μέρα...»

Σταύρου Συκιώτη

φωτεινή ατμόσφαιρα, την ερωτική αύρα της ζωής, όλα ένα «οργιαστικό» πανηγύρι χαράς και αισθήσεων. Η κοιλιάδα του Βοιδομάτη –αναφέρονται πάντα σ' αυτή γιατί, καθημερινά αυτήν αντικρίζω– ύστερα από το πολύμηνο και αδιάκοπο βροχόνερο του καιρού, φέτος παρουσιάζει, πράγματι, μια οργιαστική πράσινη εικόνα, ένα «κίπο της Εδέμ». Κάτι που απήλαυσαν και χάρηκαν πολυπληθείας εκδρομείς των ημερών του Πάσχα.

Στο γύρισμα του δωδεκάμηνου χρόνου, ο Μάιος έχει μια ξεχωριστή παρουσία στην εποχή του. Λόγω της δυναμικής που παρουσιάζει και της έντονης καιρικής μελέτης και ερμηνειών. **Στη λαϊκή αντίληψη, το Μάιο συναπαντάται το καλό με το κακό.** Αποτέλεσμα των καιρικών φαινομένων, με συνέπεια πρόκλησης ζημιών στην παραγωγή ή άλλων περιπτώσεων.

Οι λαϊκές παροιμίες είναι χαρακτηριστικές γι' αυτό.

– Ο Μάης φτιάχνει τα σπαρτά κι ο Μάης τα χαλάει.

– Μάης χαλαζάς, αλιά στην καλλιέργεια.

– Των ναυτικών οι γυναίκες το Μαγιάπριλο χρεώνουν.

– Μάης άβρεχος, τρυγητής χαρούμενος.

– Όταν δεν έπρεπε έβρεχε και το Μάη χιόνιζε».

Συνταιριασμένη, ενδεχόμενα, με τ' όνομα του **Μάη** είναι και η αντίληψη για τα **Μάγια** του. Ιδιαίτερα τη μέρα της Πρωτομαγιάς. Γύρω από το θέμα αυτό υπάρχει πλούσια λαογραφία, που αναφέρεται σε ποικίλες εκδηλώσεις της καθημερινότητας, τόσο για τους ανθρώπους όσο και τα υπάρχοντά τους (ζώα, κτήματα κλπ). Φυσικά δεν πάνονταν τα μάγια σε όσους φρόντισαν να έχουν πάνω τους **φυλαχτό** κι όσους γεννήθηκαν Πρωτομαγιά.

Παραθέτω ένα χαριτωμένο **μαγικό 4στιχο**, για να κλείσουμε μ' αυτό.

«Πρωτομαγιά μου τα 'ριξες τα μάγια και με μάγεψες και μ' έχεις κάνει σα τρελό, κόρη που σέρνεις το χορό».

Στο περιθώριο του χρονογράφηματος: Μια πρόταση:

Πάσχα στο χωριό!
Επιτέλους! Ήρθε το Πάσχα! Το περίμενα πώς και πώς, το Πάσχα επειδή θα πάμε στο χωριό, την Αρίστη.

Εκεί θα συναντήσω τον παππού μου τον Σταύρο, την θεία Αγγελική και την ξαδέρφη μου την Δανάη. Τη

μεγάλη Παρασκευή θα πάμε στην εκκλησία και θα στολίσουμε τον Επιτάφιο. Το βράδυ θα ψάλουμε τη «Ζωή εν τάφω». Το βράδυ του Σαββάτου που είναι η Ανάσταση θα ανάψουμε την λαμπάδα Μπουμ!! Πυροτεχνήματα.

Αγγελική
Παίρνω αφορμή από το παραπάνω Πασχαλιάτικο κειμενάκι της Αγγελικούλας (3η Δημοτικού) για να επισημοποιήσω, σαν πρόταση, μια παλιά μου σκέψη, σχετική με το «Ζ» μας, προς την ΙΛΕΖ και τη Συντακτική Επιτροπή του.

Η πρότασή μου αναφέρεται στην καθιέρωση, από το «Ζ» μας, μιας σελίδας που ν' αναφέρεται στους νέους Ζαγορίσιους, μαθητές και μη, εφήβους μ' όποια επαγγελματικά ή πνευματικά ενδιαφέροντα.

Η αστικοποίηση των Ζαγορίσιων μεταπολεμικά, στερεί τη δυνατότητα στους ανθρώπους της νέας γενιάς να βιώνουν το χώρο, την παράδοση και τον πολιτισμό, κοινωνικό και πνευματικό, του Ζαγορίου. Η όποια επαφή τους, σε γιορτές ή

θερινές διακοπές, είναι αποσπασματική.

Φρονώ πως ο σημερινός κόσμος του Ζαγορίου είναι μέσης ηλικίας και άνω. Κι' αυτός αντιπροσωπεύει σήμερα την ιστορική του συνέχεια. **Μετά απ' αυτόν τον κόσμο ΤΙ;**

Είναι γενική και αντιληπτή η ερήμωση των χωριών μας. Οι κλειδαριές στις εξώθυρες, δείγμα μεταναστεύσης της ζωής, πληθαίνουν. Κι όταν η ζωή μεταναστεύσει, τα σπίτια, αν δεν καταρρεύσουν, μαρμαζώνουν, αραχνιάζουν. Οι σκέψεις μας αυτές, ας μου επιτραπεί να πω, αγγίζουν και το «Ζ» μας. Η ευγενική εθελούσια προσφορά των λίγων ανθρώπων που επιμένουν «ζαγορισιακά» στην κυκλοφορία του, είναι λίγο-πολύ...τρίτης ηλικίας. Κι ο χρόνος νομοτελειακά κι αένασα κυλάει. Ποιο θα είναι το διάδοχο «Ζ» μας;

Ανεξάρτητα από τις παραπάνω σκέψεις μου, φρονώ πως ένα έντυπο, –όχι εξειδικευμένο– όπως συμβαίνει, πρέπει να παρουσιάζει μια **ποικιλότητα θεμάτων και ενδιαφερόντων**, ώστε να απευθύνεται σε μια ευρύτερη γκάμα αναγνωστών.

Το Ζαγόρι μας, από παλιά, χαρακτήριζονταν «**δασκαλομάνια**». Κι υπάρχουν αρκετοί ακόμα στη ζωή. **Κάποιοι απ' αυτούς τους δασκάλους θα μπορούσαν κάλλιστα να «διαχειριστούν» μια τέτοια σελίδα. Το «Ζ» μας. Υπάρχουν άλλωστε, στον ίδιο του το χώρο.**

Στ. Συκ.

ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Παιδιάτικες αναμνήσεις από το αγαπημένο μας χωριό Δίκορφο Ζαγορίου.

*Θησαυρισμένες τις κρατώ
σ' ένα σωρό αντάμα,
τις παιδικές μας θύμησης:
γέλια, χαρές και κλάμα.*

*Γυρίζε ο νους μου στα παλιά
τ' αγαπημένα χρόνια,
τότε που ξένοιαστα παιδιά
γυρίζαμε στ' αλώνια.*

*Στις ρούγες και στις γειτονιές,
αγόρια και κορίτσια,
τραγουδί ήταν η ζωή με νάζια
και καπρίτσια.*

*Πέρασα όμορφες στιγμές
σε γάμους, πανηγύρια
κι είδα το βράδυ που 'ρχονταν
απ' τη βροχή τα γίδια.*

*Χαίρετσα την εργατιά
σ' αμπέλια, σε χωράφια
και χόρτασα ζεστό ψωμί
που άχνιζε στα ράφια.*

*Στο θέρο μ' ελπίδα τη σοδεία,
στον τρύγο πανηγύρι
κι «λυγέρες» καμάρωναν
με τ' άσπρο τους μαντήλι.*

*Μεράκι ήταν της γιαγιάς
και του παππού το γούστο
στο πάτημα των σταφυλιών,
στο βράσιμο του μούστου.*

*Διάβηκαν γρήγορα πολύ
τα ωραία εκείνα χρόνια
και τώρα, η θλίψη στην καρδιά
και στα μαλλιά τα χιόνια.*

Νοσταλγία

*Κάθομαι στο καφενείο
σε μια άκρη τραβηγμένου
νοσταλγώντας το χωριό μου
και τα χρόνια που 'μουν νέος.*

*Μεσ' στην πόλη φασαρίες
θόρυβοι νύχτα και μέρα
δε μπορείς να ηρεμήσεις
και να πάρεις λίγο αέρα.*

*Φεύγει ο νους μου και πετάει
στα πανέμορφα βουνά
με τα πεύκα, τα ελάτια
τα κρυστάλλινα νερά.*

*Νιώθω μια μελαγχολία
κουσποίνω να ξεχάσω
και ποτέ να την αλήθεια
δε μπορώ να ησυχάσω.*

*Και θυμάμαι τον Κρυστάλλη
που ζητούσε μ' ένα πάθος
να τον παρ' ο Σταυραιτός του
για να μην τον φάει ο κάμπος.*

Γιάννης Λέκκος (Δίκορφο)

Βιβλίο

Παρουσιάστηκαν στο Συνεδριακό της Ν.Α.Ι. δύο νέα βιβλία και το Ζαγόρι με άγνωστες πτυχές για την περιοχή

Γράφει η ΕΛΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ - ΔΟΥΒΛΗ

Στην αίθουσα της ΝΑΙ έγινε πρόσφατα η παρουσίαση δύο εκλεκτών Ζαγορίσιων εκδόσεων από τον εκδοτικό οίκο «Εφύρα». Ο Νομάρχης μας κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης στην αρχή χαιρέτησε με θερμά λόγια την παρουσίαση των δύο βιβλίων, δείχνοντας έτσι με τον καλύτερο τρόπο το μεγάλο ενδιαφέρον του για κάθε μορφή πολιτιστικής προσφοράς στον τόπο.

Συγγραφείς τους δύο Βρυσοχωριτίσες γυναίκες. Συντονιστής ο καθηγητής της Βυζαντινής Αρχαιολογίας κ. Α. Παλιούρας. Το πρώτο είναι ένα βιβλίο-λεύκωμα για το Βρυσοχώρι Ζαγορίου με τίτλο «Αναδρομή στο χρόνο 1895-1970» της δασκάλας κ. Ευτυχίας Οικονόμου-Γεωργοπούλου. Την παρουσίασή του έκανε η κ. Ρόκου, καθηγήτρια Λαογραφίας, ευαίσθητη όπως πάντα σε κάθε είδους καλλιτεχνική δημιουργία. Σπάνιο υλικό έχει καταχωρήσει στις σελίδες του λευκώματος η καλή συνάδελφος και φίλη. Καθώς το φυλλομετράς παρελαύνουν μπροστά σου σκηνές της ζωής, ήθη και έθιμα, ανεπανάληπτες και ξεχωριστές στιγμές που έχει αιχμαλωτίσει ο φακός της τότε φωτογραφικής μηχανής με τον τρίποδα, το κουτί και το μαύρο μανίκι. Σπάνιες φωτογραφίες μιας εποχής 80 σχεδόν χρόνων, όσο σπάνια φωτογραφίζονταν οι άνθρωποι παλιά, χωρίς τη σημερινή πολυτέλεια της ψηφιακής φωτογραφικής μηχανής. Τότε που χρειαζόταν ολόκληρη ιεροτελεστία, σειρά και τάξη, ανάλογο σκηνικό, προσεγμένη ενδυμασία, τυπική πόζα, σφιγμένα χαρακτηριστικά, σοβαρά και αγέλαστα πρόσωπα. Ένα λεύκωμα μια ολόκληρη εποχή που στις σελίδες του μπορεί ν' ανακαλύψει κανείς τους προγόνους του, να προσεγγίσει τον τρόπο της ζωής του και που αξίζει συγχαρητήρια για τη δημιουργό του.

Στη συνέχεια η κ. Μαρίνα Βρέλη, Επίκουρη καθηγήτρια Λαογραφίας κι ο κ. Δημήτρης Ράπτης, Λέκτορας Λαογραφίας παρουσίασαν το βιβλίο «Ηπειρωτικά Λιθόγλυπτα» της κ. Μαρίας Τσούπη-Ρέμου. Ο καθηγητής κ. Παλιούρας έβαλε και τη δική του σφραγίδα. Ακούραστη ερευνητρια η Μαρία, μια νεαρή ξεχωριστή Ζαγορίσια επιστήμων, σε όλες τις εργασίες της προσεγγίζει το αντικείμενό της με ιδιαίτερο σεβασμό κι ευαισθησία, όσο και σοβαρότητα. Αυτή τη φορά με ξεχωριστή επιμέλεια, υπομονή και μέθοδο ασχολείται με τα Ηπειρωτικά λιθανάγλυφα και λιθόγλυπτα. Στις σχολαστικές αναζητήσεις της η διεισδυτική ματιά της με ενδιαφέρον επιστημονικό και αγάπη ξομπιάζει τοίχους και οβρούς, οξώπορτες και κισόδες, εκκλησιές και καμπαναριά, βρύσες και στέρνες, πρέκια σε πόρτες και παραθύρια, ψάχνοντας για τα στοιχεία εκείνα που οι νοικοκυραίοι με τα χέρια του πελεκάνου -τεχνίτη μάστορα, νόμιζαν πως θα αποτρέψουν το κακό, θα φέρουν το καλό και την ευτυχία στο σπίτι τους, θα διαωτίσουν το όνομα και την προσφορά κάποιου ευεργέτη.

Παραστάσεις ζώων, φυτών, ανθρώπων, χρονολογίες, ανακαλύπτει η συγγραφέας και τις εξετάζει πρακτικά, αισθητικά και συμβολικά. Εργασία επιπονη, θέλει λεπτοδουλειά και επιμονή για να τα ανακαλύψει, καθώς τα περισσότερα είναι κρυμμένα σε απίθανα σημεία.

Αυτά όμως δεν πτοούν τη Μαρία, αντίθετα τη θρέφουν, αφού είναι αίσιαστο το πάθος της για έρευνα. Κι όλα αυτά ήσυχα, αθόρυβα, μυστικά σχεδόν, μην ταραξουν τον ύπνο τους.

Φιλοδοξία της να κάνει γνωστή μια σημαντική δημιουργία, καθώς οι Ηπειρώτες μαστόροι - πελεκάνοι αποτελούν μια αγνοημένη πλευρά της έρευνας, να διασώσει και να ανασύρει από την αχλύ του παρελθόντος και την αδιαφορία του παρόντος έργα λαϊκών τεχνητών που προκαλούν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την πρωτοτυπία, τη φαντασία, τη σύνθεση και τον συμβολισμό τους. Δεν θα σταθεί όμως σε μια απλή φωτογράφιση και καταγραφή, αν και οι πολλές φωτογραφίες του βιβλίου της αποτελούν αληθινό θησαυρό, αλλά θα επιχειρήσει και να ερμηνεύσει, τόσο τα εκκλησιαστικά όσο και τα κοσμικά κτίσματα.

Πατριδολάτρης η Μαρία, πιστεύει και το αποδεικνύει με τα γραπτά της και τις έρευνες της, ότι «τα πολιτιστικά στοιχεία ενός τόπου προσδιορίζουν και την ταυτότητά του. Είναι αυτά που πιστοποιούν την ιδιαιτερότητα και εφ' όσον διατηρούνται ή καταγράφονται και στη συνέχεια μελετώνται, αναδεικνύουν την κοινωνία στην οποία και λειτουργήσαν ή και εξακολουθούν να λειτουργούν».

Κάπου θα έπρεπε να τα ...χαράξεις αυτά τα λόγια κι Τσούπη. Χρειάζεται να τα βλέπουμε και να μην προσπερνάμε, χαλάσματα κι ερείπια αλλά και όρθια και ζωντανά κτίσματα αδιάφορα. Η συγγραφέας μας παρέδωσε ένα εξαιρετικό βιβλίο, απόκτημα για τον τόπο, χρήσιμο βοηθό και πηγή για τους νεώτερους ερευνητές.

Της αξίζουν θερμά συγχαρητήρια και η ευχή μου μαζί με των άλλων Ζαγορίσιων να συνεχίσει να ερευνά με το ίδιο πάθος κι αγάπη, φέρνοντας στο φως άγνωστες πτυχές του μοναδικού Ζαγορίσιου χώρου.

Σίγουρα όλοι μας, αλλά κι ιδιαίτερα η πολιτεία, πρέπει να τη βοηθήσουμε. Να εκμεταλλευτούμε το μεράκι και την ευαισθησία της, γιατί πράγματι τιμά την επισημεία και τον τόπο της.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ 3ΤΟΜΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

«ΜΕΙΖΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΛΑΣΣΟΝΕΣ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΤΟΥ ΜΕΤΣΟΒΟΥ»

ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Με εξαιρετική επιτυχία πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης η παρουσίαση της τρίτομης έκδοσης της Νομαρχίας Ιωαννίνων «Μεϊζονες και Ελάσσονες Ευεργέτες του Μετσόβου» του Μετσοβίτη συγγραφέα κ. Γεωργίου Πλατάρη - Τζίμα.

Για το έργο μίλησαν ο κ. Μιχαήλ Τρίτος, Αν. Καθηγητής Α.Π.Θ. και ο κ. Νίκος Τέντας, Πρόεδρος της Εταιρίας Λογοτεχνών και Συγγραφέων Ηπείρου, οι οποίοι με εξαιρετική γλαφυρότητα και διεξοδική ανάλυση των ενοτήτων της τρίτομης έκδοσης κράτησαν αμείωτο το ενδιαφέρον των Ηπειρωτών και των φίλων της Ηπείρου που παρακολούθησαν την εκδήλωση.

Χαιρετισμό απηύθυναν ο Νομάρχης Θεσ/ης κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης, ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Αλέκος Καχριμάνης, ο πρόεδρος της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσ/κης κ. Βασίλης Καυκιάς, ο Πρόεδρος της Ένωσης Βλάχων Επιστημόνων κ. Δημήτρης Τσακτάνης.

Η εκδήλωση, η οποία διοργανώθηκε από τη Νομαρχία Θεσ/κης,, την Ηπειρωτική Εστία Θεσ/κης, την Ένωση Βλάχων Επιστημόνων και το Σύλλογο Φουρκιωτών Θεσ/κης, έληξε με την απονομή αναμνηστικών δώρων από το Νομάρχη Θεσσαλονίκης και τις ευχαριστίες του συγγραφέα προς τους διοργανωτές και όσους τίμησαν με την παρουσία τους την παρουσίαση του πνευματικού του έργου.

Ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Καχριμάνης μετά το πέρας της δεξίωσης, είχε την ευκαιρία να συζητήσει με τους εκπροσώπους των ηπειρωτικών σωματείων της Θεσσαλονίκης τα προβλήματα και τις προοπτικές επίλυσης τους καθώς και τα βήματα προόδου που γίνονται στο Ν. Ιωαννίνων για την ανάπτυξη του και την δημιουργία συνθηκών ανάπτυξης επενδύσεων και επιστροφής και εγκατάστασης των Ηπειρωτών στη γενέτειρα.

Στη φωτογραφία, στο βήμα ο συγγραφέας κ. Γ. Πλατάρης - Τζίμας και οι κ.κ. Ψωμιάδης, Καχριμάνης, Καυκιάς, Τέντας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σας γνωρίζουμε ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της «Ηπειρωτικής Εστίας» Θεσσαλονίκης που προέκυψε από τις εκλογές της 2/4/2006 συγκροτήθηκε σε Σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: Βασίλειος Καυκιάς, Α' Αντιπρόεδρος: Βασίλειος Παπάς, Β' Αντιπρόεδρος: Ευάγγελος Δημητρίου, Γεν. Γραμματέας: Αθηνά Τοτοκώστη, Ταμίας: Βασίλειος Γκέλης, Εφορος Μελετών: Βασίλειος Χρήστου, Εφορος Αλληλεγγύης: Κωνσταντίνος Καλύβας, Εφορος Ψυχαγωγίας: Ευάγγελος Νικολόπουλος, Εφορος Νεολαίας: Βαρβάρα Νούτσου

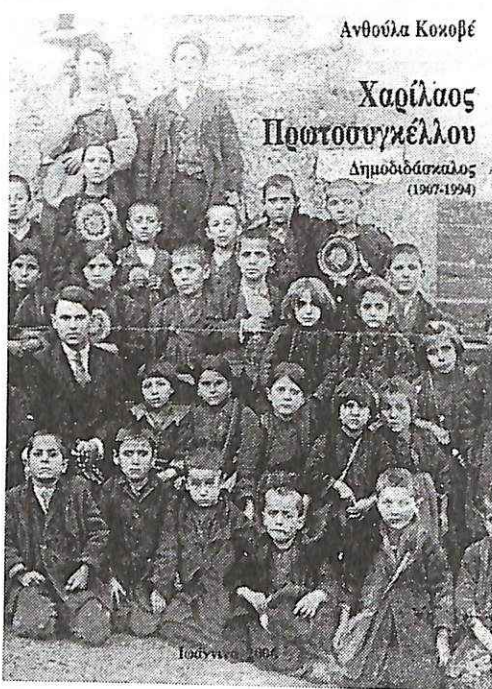
Την Εξελεγκτική Επιτροπή αποτελούν οι: Μιχάλης Στάσας, Γιόλα Μιχαήλ, Ειρήνη Βακάμη

Υπεύθυνοι, Βορειοηπειρωτικού, Γραμματείας, Βιβλιοθήκης, Βεστιάριου, Αιθούσας, Χορευτικών, Εφημερίδας ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ: Βασίλης Γκέλης και Αθηνά Τοτοκώστη -

Το Δ. Σ. της «Ηπειρωτικής Εστίας» Θεσσαλονίκης

Ανθούλας Κοκοβέ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΛΟΥ, Δημοδιδάσκαλος (1907-1994)

Εκδόσεις: Γραφικές Τέχνες ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ, Ιωάννινα 2006

ελεύθερη πατρίδα και σε καλύτερες συνθήκες ζωής».

Και ένα-ένα τα εφθαρμένα σημειώματα και μια-μία τις αναμνήσεις της, προσεκτικά σαν τα «άγια των αγίων» ταξιόνησε σε κεφάλαια και συναρμολόγησε την ηρωική της ζωή του γενήτορός της.

Είναι, με λίγα λόγια, ένα από πάσης απόψεως τέλειο βιβλίο. Καλογραμμένο, προσεγμένο, καλοτυπωμένο. Εμπλουτισμένο με πάρα πολλές ασπρόμαυρες φωτογραφίες όλων των περιόδων της ζωής του, των προγόνων του, της διδασκαλικής ζωής του, της περιπετειώδους στρατιωτικής ζωής τους των μελών της οικογένειάς τους (παιδιών, εγγονών, διεγγονών).

Η κάθε φωτογραφία μια ολόκληρη Ιστορία. Ο αείμνητος Χαρίλαος ήταν γαλουχημένος από τους αξιοσεβάστους προγόνους του με τα ελληνοχριστιανικά νάματα (εγγονός του Πρωτοσυγγέλλου που αναφέρεται στο τραγούδι «στο Πάπιγκο στο Μαχαλά...», εντελθεν και το επώνυμό του), αγωνίστηκε μ' όλες τους τις δυνάμεις «υπέρ βιωμών και εστιών».

Ήταν τίμιος, εργατικός, τολμηρός, αποφασιστικός, ευγενής.

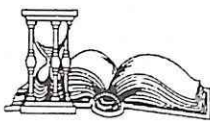
Τον θυμάμαι όταν έρχονταν στο Συμβολαιογραφείο μου στην Κόνιτσα, πάντοτε μου μιλούσε στον πληθυντικό μου' ότι ήταν κατά 25 χρόνια μεγαλύτερός μου.

Αλλά και ο αείμνητος πατέρας μου που ήταν εφημέριος στη Γορίτσα (τώρα Καλλιθέα)-Κονίτης, κατά τα έτη 1937-1942 και συνεργάστηκε μαζί του, μου έλεγε τα καλύτερα λόγια για τον Χαρίλαο και την οικογένειά του.

Όσοι γνώρισαν τον δάσκαλο «κυρ Χαρίλαο» και τον Έφεδρο Αξιωματικό που στους πολέμους έτρεχε πάντοτε μπροστά, αφηπώντας όλους τους κινδύνους και στον καιρό της ειρήνης, το πατρικό του ενδιαφέρον για τους στρατιώτες του, οι συγχωριανοί του από τη γενέτειρά του το Πάπιγκο και την Γορίτσα, όλοι πρέπει να διαβάσουν το βιβλίο τούτο. Θα μάθουν πολλά περισσότερα ακόμα.

Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου

*Νταρνταρίζω: Λέω πολλά και ανεύθυνα για οποιοδήποτε θέμα

Βιβλία

«Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ»

Δήμητρα Στασινοπούλου

Ευτυχής συγκυρία η επικοινωνία του συμπατριώτη μας, φίλου και συνεργάτη του περιοδικού μας Λευτέρη Παπαθανασίου με την κ. **Δήμητρα Στασινοπούλου** που είχε σαν αποτέλεσμα τον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης μας με ένα υπέροχο βιβλίο –πολυτελές φωτογραφικό λεύκωμα– με το χαρακτηριστικό τίτλο «**Η Ρουμανία της Καρδιάς μου**».

Πρόκειται για μια πνευματική εργασία αξιώσεων της Δήμητρας Στασινοπούλου ευγενική προσφορά της προς το περιοδικό μας. Πραγματικά νοιώσαμε ευχάριστη έκπληξη για το γεγονός και εκφράζουμε τις ολόθερμες ευχαριστίες μας προς την κ. Στασινοπούλου και τα ειλικρινή μας συγχαρητήρια για την ωραία πρωτοβουλία της.

Παραθέτουμε στη συνέχεια ένα μικρό απόσπασμα της επιστολής της με την οποία συνόδεψε την προσφορά της και όπου αποτυπώνονται τα ευγενικά της συναισθήματα.

«Αξιότιμοι Κύριοι,

Μετά από σύσταση του φίλου σας κ. Λευτέρη Παπαθανασίου σας αποστέλλω το βιβλίο μου «**Η Ρουμανία της Καρδιάς μου**», είναι ένα φωτογραφικό λεύκωμα με εικόνες από τη Ρουμανία, μέσα στο οποίο επεχείρησα να «χωρέσω» όλη μου την αγάπη για τη χώρα αυτή, που με συγκίνησε με την απλότητά της, την ομορφιά και την ευρύχωρη φιλοξενία της. Η έκδοση είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και τα 4.000 αντίτυπα διατέθηκαν δωρεάν στην Ελλάδα και τη Ρουμανία».

Για τους Ζαγορίσιους το λεύκωμα αυτό έχει ιδιαίτερη ονομασία, γιατί πολλοί συμπατριώτες μας κατά τον προπερασμένο αιώνα έζησαν στη Ρουμανία σα μετανάστες, όπου ανέπτυξαν μια πλούσια δραστηριότητα και δημιούργησαν αξιόλογες επιχειρήσεις.

Εξάλλου στις Παραδουνάβιες χώρες εκκολάφτηκε η Μεγάλη Ιδέα για την απελευθέρωση του Έθνους μας και από τη Ρουμανία ξεκίνησε η Επανάσταση του 1821. Αλλά και στις μέρες μας πολλοί Έλληνες δραστηριοποιούνται και πάλι επιχειρηματικά στη χώρα αυτή. Τέτοιες προσπάθειες όπως αυτή της κ. Στασινοπούλου συμβάλλουν σε μεγάλο βαθμό στη γνωριμία και συναδέλφωση των λαών ιδιαίτερα της Βαλκανικής, οι οποίοι έχουν πολλά κοινά σημεία πολιτιστικά και είναι λαοί ομόθρησκοι, Χριστιανοί ορθόδοξοι.

Είναι χαρακτηριστική η παράγραφος από τον πρόλογο του εν λόγω βιβλίου με την οποία και θα κλείσουμε το σημερινό μας σχόλιο για τη συγγραφέα και το έργο της.

«Τα νερά του Δούναβη και της Μαύρης Θάλασσας οι κοινές αξίες και η τόσο μεγάλη ιστορία, που μοιραζόμαστε, ένωσαν και συναδέλφωσαν τους δύο λαούς και θα συνεχίσουν να τους ενώνουν».

Και είναι αλήθεια, πως με την ανάπτυξη ενός πυκνού δικτύου οικονομικών και πολιτιστικών σχέσεων ανάμεσα σε διαφορετικούς λαούς είναι η καλύτερη εγγύηση για μια ειρηνική συνύπαρξη.

Για «το ΖΑΓΟΡΙ μας»

Σάββας Θεοδώρου

ΑΠΟΨΕΙΣ

Πώς θα ενωθεί και πάλι το Ζαγόρι

Πριν από πολλά χρόνια είχα αναφερθεί σ' ένα μοντέλο τοπικής αυτοδιοίκησης του Ζαγορίου που προσομοίαζε στο διοικητικό σύστημα που είχε διαμορφωθεί στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, προσαρμοσμένο βέβαια στα σημερινά δεδομένα. Η επιτυχία του συστήματος αυτού τοπικής αυτοδιοίκησης επιβεβαιώνεται σήμερα από τη συνολική ανάπτυξη που παρουσίασε τότε το Ζαγόρι σε όλους τους τομείς. Το άρθρο μου εκείνο πολλοί το έκριναν θετικά, άλλοι όμως «διέκριναν» τάσεις αυτονομησης.

Σήμερα όμως με το Νόμο «Καποδίστριας», νομίζω ότι έγινε ένα βήμα για το σκοπό αυτό Πραγματοποιήθηκε ένα μέρος της διοικητικής εννοποίησης με τη συγκρότηση των τριών Δήμων και τη διατήρηση των δύο Κοινοτήτων. Όμως το όλο εγχείρημα έμεινε μετέωρο.

Οι τρεις Δήμοι και οι δύο κοινότητες δεν λειτουργούν στα πλαίσια μιας προσπάθειας αλληλοσυνεργασίας, με σκοπό να λύσουν τα κοινά προβλήματα του Ζαγορίου και τα τοπικά συμβούλια έχουν μόνο το όνομα και καμιά αρμοδιότητα, αφού ούτε πόρους οικονομικούς μπορούν να διαχειριστούν, ούτε αποφάσεις μπορούν να πάρουν αφού δεν λειτουργεί η αρχή της πλειοψηφίας, μια απόφαση έχει ισχύ αν ψηφιστεί από όλα τα μέλη και αν γίνει αυτό έχει μόνο εισηγητικό χαρακτήρα.

Το Ζαγόρι πρέπει να το δούμε σαν μια ιδιαίτερη πολιτισμική ενότητα, που αναπτύχθηκε και λειτουργεί με μέσα σε ένα γεωγραφικό χώρο απαρτάμιλλου κάλλους. Οι δυο εθνικοί δρυμοί, Βίκου και Αώου, τα φωτεινά βουνά, οι απάτητες χαράδρες, οι σκιερές κοιλάδες, η σπάνια χλωρίδα και πανίδα και πάνω απ' όλα ο άνθρωπος που ημέρωσε την πέτρα και την έκανε σπίτια, εκκλησίες, καλτερίμα, φλέβες που διατρέχουν το κορμί του για να ζήσει και να μεγαλουργήσει. Αυτό είναι το Ζαγόρι.

Δυστυχώς και σήμερα, όπως αναφέρθηκε, παρά την εν μέρει ενοποίηση, το Ζαγόρι είναι κατατεμαχισμένο και οι αντιθέσεις δεν βοηθούν στη συνολική του ανάπτυξη. Για να επιτευχθεί η ενότητα έγιναν πολλές προσπάθειες.

Μια από αυτές που έχει τους πιο πολλούς υποστηρικτές είναι να ενοποιηθούν οι σημερινοί Δήμοι και οι δυο κοινότητες και να αποτελέσει όλο το Ζαγόρι ένα Δήμο, το Δήμο Ζαγορίου, ενώ παράλληλα θα λειτουργούν τα τοπικά συμβούλια με αυξημένες και ουσιαστικές αρμοδιότητες.

Όμως και η πρόταση αυτή έχει τις αδυναμίες της, γιατί:

- 1) Δεν μπορούν να εξυμνηρηθούν διοικητικά όλοι οι οικισμοί, λόγω της μεγάλης γεωγραφικής

έκτασης του χώρου, ακόμη και αν η πρωτεύουσα του Δήμου βρίσκεται στο κεντρικότερο σημείο.

2) Οι υπάρχοντες Δήμαρχοι και κοινοτάρχες δεν θα συμφωνήσουν να εγκαταλείψουν τα αξιώματα που κατέχουν,

και 3ο) Η Κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να ανοίξει νέα μέτωπα σαν αυτά που δημιουργήθηκαν.

Για να ξεπεραστούν οι παραπάνω δυσκολίες και συγχρόνως να επιτευχθεί η διοικητική ενότητα του Ζαγορίου, με στόχο τη συνολική ανάπτυξη, χωρίς να περιορίζονται οι αρμοδιότητες των σημερινών Δήμων και Κοινοτήτων, καταθέτω πρόταση για συζήτηση και προβληματισμό. Προτείνω:

Παράλληλα με τη λειτουργία των τριών Δήμων και των δύο Κοινοτήτων τη θεσμοθέτηση μιας δημοτικής πανζαγοριακής αρχής, που θα λειτουργεί ως υπερδημαρχία Ζαγορίου με συγκεκριμένες αρμοδιότητες, ήτοι:

1) Να διαχειρίζεται το μέρος του Εθνικού Πάρκου, που εμπίπτει στα όρια της περιοχής τους, σε συνεργασία με τους δήμους Ζήμους, που έχουν στην δικαιοδοσία τους μέρος του πάρκου.

2) Να έχει την ευθύνη συντήρησης της οικιστικής παραδοσιακής κληρονομιάς (γεφύρια-μοναστήρια, μονοπάτια, σκάλες, διατηρητέα αρχοντικά, κ.λ.π.) 3) Κατάρτιση προγραμμάτων συνολικής ανάπτυξης του Ζαγορίου 4) Ευθύνη κατασκευής και διατήρησης του πανζαγοριακού οδικού δικτύου 5) Προστασία και αξιοποίηση των υδατινών πόρων. Και 6ο) Αξιοποίηση των κονδυλίων που διατίθενται από την Ε.Ε. Αυτά που αναφέρω είναι ενδεικτικά.

Μέσα στα πλαίσια του διαλόγου μπορούν να κατατεθούν και άλλες προτάσεις Εφόσον με τον τρόπο αυτόν οργάνωσης ενοποιείται διοικητικά το Ζαγόρι, χωρίς να περιορίζονται ούτε στο ελάχιστο οι αρμοδιότητες των σημερινών Δημοτικών και κοινοτικών Συμβουλίων, μπορούν οι Δήμαρχοι και οι κοινοτάρχες και τα Δημοτικά συμβούλια να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και αφού πάρουν αποφάσεις, να καταθέσουν από κοινού υπόμνημα στο Υπουργείο Εσωτερικών, που να ζητούν την κατάθεση της προτάσεως με σκοπό την θεσμοθέτηση της δημοτικής πανζαγοριακής αυτής αρχής, ώστε μαζί με τις Δημοτικές εκλογές να γίνουν παράλληλα και εκλογές για την ανάδειξη του Δημάρχου και των Δημοτικών συμβουλίων της διαδημοτικής πανζαγοριακής αρχής.

Σπύρος Βακάμης

Μέλος του Τ.Σ.
Κουκουλίου Ζαγορίου
Δήμου Τύμφης

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Με την ανεξάντλητη αγάπη της μάνας μεγαλώνει κάθε παιδί. Και μεγαλώνοντας αισθάνεται τι οφείλει στην μητέρα του. Είναι ποτέ δυνατόν να υπάρχει στον κόσμο άνθρωπος που δεν αγαπά την μητέρα του; Πώς μπορώ εγώ να μην την αγαπώ και να μην την λατρεύω όταν σκέπτομαι το τι της χρωστώ;

Τίποτε πιο τρυφερό, πιο γλυκό, πιο απαλό απ' την αγάπη της μάνας. Γι' αυτό η λέξη «μητέρα» προφέρεται πάντοτε με λαχτάρα και σεβασμό σαν λέξη ιερή. Την λατρεία μας την εκδηλώνουμε όπως μπορούμε. Με τον σεβασμό και την υπακοή μας, με τον γλυκό μας λόγο, με τις περιποιήσεις μας και την αφοσίωσή μας στα γηρατειά της. Και για να δείξουμε ακόμη περισσότερο την αγάπη και την λατρεία μας προς το ακριβότερο πλάσμα που υπάρχει στον κόσμο, της αφιερώσαμε μια μέρα για να την τιμήσουμε. Η 14η Μαΐου. Μην κοιτάξετε στο ημερολόγιο δεν θα τη βρείτε. Δεν υπάρχει στ' άψυχα εορτολόγια καμιάς θρησκείας. Μην ξεφυλλίσετε την παγκόσμια ιστορία. Αδίκως θα κοιπάσετε. Δεν υπάρχει στα σοβαρά, σχολαστικά, κιτρινωμένα φύλλα της.

Μην απορείτε, πώς γίνεται να μην είναι πουθενά επίσημα γραμμένη. Κι όμως να γιορτάζεται παγκόσμια;

Δεν έχει ανάγκη η γιορτή αυτή να γραφτεί στα νεκρά φύλλα με τις πολυδαίδαλες μπορντούρες και τις πομπώδεις βούλες. Είναι γραμμένη κάπου πολύ βαθειά, κάπου που καμιά δύναμη δεν είναι ικανή να τη σβήσει.

Είναι χαραγμένη στην ψυχή του κάθε ανθρώπου, άσπρου ή μαύρου, πολιτισμένου ή απολίτιστου με ανεξίτηλα γράμματα «ΜΗΤΕΡΑ».

Μητέρα.... την ημέρα αυτή, που όρισε η ανθρωπότητα να σε

τιμά, να σου είναι γλυκές όλες οι στιγμές της. Μάνα, την ημέρα αυτή περνούν σαν κινηματογραφική ταινία από τα μάτια του ανθρώπου τόσες και τόσες εικόνες. Ότι εμπνεύστηκε και δημιούργησε από σένα και για σένα ο χρωστήρας του ζωγράφου και η σμίλη του γλύπτη. Ότι έχει γραφτεί από τη λαϊκή μούσα και τους ποιητές και προσπάθησαν να σε τραγουδήσουν όταν προστατευτικά τους σκέπαζε η σκιά σου με τη γαλάζια μορφή της Μούσας, ηχεί γλυκά σαν επουράνια μελωδία και δονεί συναρπαστικά και την πιο απόκρυφη χορδή της ψυχής μας. Προσπάθησαν ψυχολόγοι να ερευνήσουν την ψυχή για να σε βρουν, αλλά χάθηκαν μέσα στον λαβύρινθο του άυλου. Γράφτηκαν τόμοι ολόκληροι, πεζοί και έμμετροι για να σε υμνήσουν, αλλά δεν κατόρθωσαν να φθάσουν στον τέλειο ύμνο όταν το παιδί σου, το σπλάχνο σου σε φωνάζει «μαμά». Είναι φτωχά τα λόγια, λίγες οι λέξεις για να υλοποιήσουν κάτι που είναι τελείως άυλο, είναι μόνο αίσθημα.

Μητέρα, φτερούγα αιώνια ανοιχτή. Ύδρια απύθμενη για τις πίκρες. Ατέλειωτη η αυταπάρνησή σου!

Καμπάνες ηχείστε, γιορτάζει η Μητέρα!

Χείλι τραγουδέστε, υμνείστε την Μητέρα! Λουλούδια ανθίστε, να πλεξουμε στεφάνια για τη μητέρα! Μητέρα στη σημερινή γιορτή σου κόβω από το περιβόλι της ψυχής μου τα πιο μυρωμένα λουλούδια και σου τα προσφέρω. Σε παρακαλώ να με συγχωρήσεις για όσες φορές σε πίκρανα και σου δίνω την υπόσχεση πως σ' όλη μου τη ζωή θα φροντίζω να μη λείπει ποτέ από τα χείλη σου και από την ψυχή σου το χαμόγελο γλυκερά μου μανούλα.

Ρούλα Ευθυμίου

Η ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΦΟΤΟΠΟ ΖΑΓΟΡΙΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ – ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ – ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΑΙ Τ.Ε.Ε. ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ (ΕΚΘΕΣΗ, ΓΝΩΣΤΟ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ, ΛΑΤΙΝΙΚΑ) **ΤΗΛΕΦΩΝΟ 2651039394 - ΚΙΝΗΤΟ 6948873593**

ΔΙΟΡΘΩΣΗ
Του Παπικιώτη καθηγητή, συγγραφέα του κειμένου με τίτλο «ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΑΞΗΣ» στο προηγούμενο τεύχος 334, σελ. 5, ο... ακατομάχητος δαίμων του τυπογράφου του... «μετάλλαξε» και το επίθετό του. Έτσι, αντί για **Δημ. Μπούνας**, που είναι το σωστό το έκανε Δημ. Γκούνας. Κύριε **Μπούνα** συγγνώμη. «Το Ζαγόρι μας»

ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΘΕΟΠΙΣΤΟΥ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Ζαγορίσιες και Ζαγορίσιοι
Μετά από παρότρυνση και πρόταση μεγάλου αριθμού συμπατριωτών μας να ηγηθώ ανεξάρτητης κίνησης για ένα καλύτερο μέλλον για τον Δήμο μας, για το Ζαγόρι μας, οδηγήθηκα στην απόφαση να συμμετέχω στις προσεχείς δημοτικές εκλογές διεκδικώντας την Δημαρχία του Δήμου Κεντρικού Ζαγορίου.

Τους ευχαριστώ όλους γιατί μου δίνεται η δυνατότητα όλη μου την πολύχρονη εμπειρία στην διοίκηση να την προσφέρω στα κοινά του Δήμου, καταβάλλοντας μια ύστατη προσπάθεια, από κοινού με εξαιρετικούς συνεργάτες, να αναστρέψουμε την ολισθηρή πορεία των δημοτικών μας πραγμάτων.

Καθημερινά με πλαισιώνουν Ζαγορίσιες και Ζαγορίσιοι που έχουν τις ίδιες ανησυχίες, τα ίδια οράματα και επιθυμούν να δουν τον Δήμο μας να προσφέρει λύσεις στα μεγάλα και χρονίζοντα προβλήματα που αντιμετωπίζουν και την ελπίδα για περισσότερες ευκαιρίες στους νέους μας. Δεν ενδιαφερόμαστε για το χτες. Εκλείσει τον κύκλο του. Απαιτείται **αλλαγή**.

– Αλλαγή στον τρόπο άσκησης της εξουσίας από την Δημοτική Αρχή

– Αλλαγή στον τρόπο καθορισμού των στόχων και των έργων.

– Αλλαγή στην νοοτροπία του βολέματος.
Η κάθε Δημοτική Αρχή πρέπει να υπάρχει αποκλειστικά και μόνο για να υλοποιεί αυτό που έχει προγραμματίσει και που έχει εγκριθεί από τους Δημότες με την ψήφο τους, μακριά από πολιτικά παιχνίδια

Πόσο αξίζει μια πινακίδα;

Κατεβαίνοντας από το Κεντρικό Ζαγόρι για το Δυτικό Ζαγόρι, φτάνοντας στη διακλάδωση Αρίστης-Βίκου οι οδηγοί σταματάνε και ψάχνουν να δουν πινακίδα για να προχωρήσουν. Αλλά πινακίδα δεν υπάρχει. Αρκετά χρόνια πέρασαν και δυστυχώς κανένας δεν ενδιαφέρθηκε. Ανοίγουν σε χάρτες, ανοίγουν τα χείλια και εκστομίζονται βαριές φράσεις. Άλλοι περιμένουν υπομονετικά να περάσει κάποιος άνθρωπος ή άλλο αυτοκίνητο για να ρωτήσουν.

Υπάρχει όμως μεγάλη ιδιωτική πινακίδα καλογραμμένη «Προς Άνω Κλειδωνιά».

Ρωτάμε: Τόσο δύσκολο είναι να τοποθετηθεί μια πινακίδα;

και στείρους κομματικούς ανταγωνισμούς.

Το πρόγραμμα του προγράμματος μας είναι:

1. Υλοποίηση του οράματός μας με χάραξη κατευθύνσεων και προσανατολισμών.

2. Μελετημένα και παραγωγικά έργα με όλους τους διαθέσιμους πόρους και προγράμματα, που θα προσφέρουν νέες θέσεις εργασίας για τους νέους μας, θα βελτιώσουν την ποιότητα ζωής και θα λύσουν το χρονίζον πρόβλημα ύδρευσης που σαν τροχοπέδη εμποδίζει την ανάπτυξη του Δήμου μας.

3. Προστασία και περαιτέρω αξιοποίηση του φυσικού μας θησαυρού, του απaráμιλλου Ζαγορίσιου περιβάλλοντος και των παραδόσεών μας.

4. Ήθος, εντιμότητα και διαφάνεια σε όλες τις λειτουργίες και τις δραστηριότητες του Δήμου.

5. Ομόνοια, ενότητα και συνεργασία με όλους τους Ζαγορίσιους για την επίτευξη των στόχων μας και του οράματός μας.

Στην πορεία μας αυτή δεν περισσεύει κανείς. Χρειάζεται η ενεργός συμμετοχή όλων μας.

Μόνο όλοι μαζί και με πολύ δουλειά, θα πετύχουμε το όραμά μας, να εκμεταλλευτούμε τις αναπτυξιακές δυνατότητες του Δήμου μας που με την ομορφιά του, τις φυσικές του καλλονές και τις παραδόσεις αποτελεί κόσμημα για όλο τον Ελλαδικό χώρο και πόλο έλξης παγκοσμίου ενδιαφέροντος.

Με βαθιά γνώση των ευθυνών τις οποίες αναλαμβάνω

Καλώ

όλους να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων μας με όλες τους τις δυνάμεις, μακριά από ψεύτικες διαχωριστικές γραμμές και διλήμματα, ώστε να αλλάξουμε σελίδα στο Ζαγόρι μας. Μπορούμε να κάνουμε τους Ζαγορίσιους να αισθάνονται και πάλι υπερήφανοι για τον τόπο τους.

Ιωάννης Θεόπιτος
Μηχ/γος-Ηλ/γος Μηχ/κος
Υποψήφιος Δήμαρχος
Κεντρικού Ζαγορίου

ΕΙΔΗ ΔΩΡΩΝ
ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΜΠΛΟΥΖΕΣ -
ΕΣΩΡΟΥΧΑ - ΓΡΑΒΑΤΕΣ -
ΚΑΠΕΛΑ - ΟΜΠΡΕΛΕΣ -
ΚΑΛΤΣΕΣ - ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ
TONY'S
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΩΝ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Εμπορικό Κέντρο
Αραβαντινού 16 & Τσιριγώτη 4
Τηλ. 26510 26408

«Λαϊστίνα Νέα»

Ελένης Οικονομίδου-Δούβλη

Δέκα χρόνια ζωής γιορτάζουν τα «Λαϊστίνα Νέα», η καλόγουστη έκδοση του Ορειβατικού Συλλόγου Λάιστας. Αληθινή έκπληξη το τριμηνιαίο περιοδικό τους, έγχρωμο σε μεγάλο σχήμα και εκλεκτό χαρτί. Και μέσα ένας θησαυρός από καλοδιαλεγμένα άρθρα, ειδήσεις που ενδιαφέρουν το χωριό και την περιοχή του, θύμησης παλιές, φωτογραφίες παλιές και καινούριες που συνταιριάζουν το ένδοξο παρελθόν με το παρόν, αλλά και γνωμικά, και σοφές σκέψεις.

Το περιοδικό διαπερνά ένα ευγενικό άρωμα πίστης που σου απαλύνει την καρδιά.

Ο καλός λόγος σπαρμένος διακριτικά παντού κι έτοιμος να καρποφορήσει στην κάθε καλοπροαίρετη ψυχή, στις ψυχρές κι' εγωιστικές μέρες που ζούμε.

Έργο λίγων ανθρώπων τριών ή τεσσάρων με αγάπη με μεράκι για τον τόπο τους, με περίσια ευαισθησία.

Ψυχή του περιοδικού η κ. Τούλα Ποάλα, μια σεμνή, διακριτική, αθόρυβη όσο κι αποτελεσματική παρουσία.

Η συνεχής προσφορά της στο Ζαγόρι, παλιότερα στο περιοδικό «Το Ζαγόρι μας» και τώρα στο σύνδεσμο Ζαγορίσιων εθελοντική, χωρίς τίτλο, χωρίς υποχρέωση μόνο από αγάπη κι ενδιαφέρον για τον τόπο, τόση που αναρωτιέσαι υπάρχουν ακόμη σήμερα τέτοιοι άνθρωποι που δεν αποζητούν την προβολή;

Μοσχοβολούν πεύκο κι έλατο τα «Λαϊστίνα Νέα», Ιστορίες και ζωή απλών ανθρώπων που παλεύουν με τα χιόνια και τους αέρηδες, πάντα κοντά στη φύση και το Θεό μακριά απ' την πόλη και τον πολιτισμό, μια ξεχωριστή κοινωνία, σε μια γωνία του Ζαγοριού, που προσπαθούν τρεις άνθρωποι να μας την γνωρίσουν, να μας κάνουν να την αγαπήσουμε. Ωραία προσπάθεια απλών κι ωραίων ανθρώπων.

Τους αξίζουν συγχαρητήρια. Οι Λαϊστίνοι πρέπει να είναι περήφανοι γιατί έχουν τέτοιους ανθρώπους που φυλούν «Θερμοπύλες» στο μακρινό και δύσκολο όσο κι ωραίο αυτό Ζαγορίσιο κομμάτι. Όλες μου οι ευχές να τα εκατοστήσουν τα «Λαϊστίνα Νέα» δυνάμωμένα με νέο αίμα.

Νέα από τους Ασπράγγελους

Το χωριό μας τις γιορτές του Πάσχα γέμισε από κόσμο. Η Παναγία δεν μας χωρούσε. Οι ξενώνες Άλκηστης, Βιργινία και το ξενοδοχείο Μελίτειο γεμάτα από τουρίστες. Η παιδική χαρά (πρώην σχολικός κήπος) χαρούμενη από φωνές των δικών μας παιδιών και των τουριστών. Το ξενοδοχείο «Η Ντοβρά» στον Άη Θανάση πλήρες. Παλιό κατάστημα στην πλατεία ανακαινίζεται και θα λειτουργήσει ως φαγάδικο, υπό την κυρία Ράφτη πολύ σύντομα.

Το μικρό κατάστημα της Ελένης Τσαπάρη εξυπηρετεί πρόθυμα, γελαστά τους κατοίκους των γύρω χωριών αλλά και τους τουρίστες, και τα καφενεία Γκίτσα και Λιαπογιάννη. Το Μεγαλοβδόμαδο αρκετοί χωριανοί μας και φίλοι όπως και τουρίστες εκκλησιάστηκαν στο χωριό μας. Την Παρασκευή της Ζωοδόχου Πηγής στο Μοναστήρι μας, μονή Ασπραγγέλων (Μοναστήρι Ιερομονάχου Εφραίμ πρέπει να ονομάζεται). Το λεωφορείο του Δήμου μας έκανε δύο-τρία δρομολόγια με οδηγό τον Δήμαρχο, που μετέφερε τους προσκυνητές και ας γκρινιάζουμε μεταξύ μας. Βέβαια η παραδοσιακή μετάβαση των χωριανών μου προσκυνητών μέσω ράχης, Κακόλακου, Κορτές, όπως και τα μουλάρια, άλογα, γαϊδουράκια έχουν ξεχαστεί. Την παραμονή του μοναστηρίου, ασφυκτικά γεμάτο, θύμιζε παλιές εποχές του Ιερομονάχου Εφραίμ. Το μόνο που έλειπε οι σουβλές και οι μικροπωλητές. Αξίζουν συγχαρητήρια στον Φρίξο μας, στις νέες και τους νιους, στις γυναίκες του χωριού μας που το φρόντισαν.

Και του χρόνου η Παναγία μας να μας βοηθήσει.

M.K.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΑΡΗ ΖΩΗ

Ο Άρης Ζώης από την Αρίστη Ζαγορίου υπηρετεί στο Συμβούλιο των Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 1982, είναι και Διοικητικός στα αθλητικά της FIBA και του Ευρωπαϊκού Μπάσκετ από το τέλος της δεκαετίας του 1970.

Στις εκλογές που έγιναν το Σάββατο 13 Μαΐου 2006 στο Μόναχο της Γερμανίας, τα αποτελέσματα ανέδειξαν για δεύτερη τετραετία ως Πρόεδρο της FIBA για την Ευρώπη τον κύριο Γιώργο Βασιλακόπουλο, που επί σειρά ετών υπήρξε Πρόεδρος της Ομοσπονδίας στην Ελλάδα.

Ο Άρης Ζώης, συμπορεύεται με τον Κ. Βασιλακόπουλο και εκλέχτηκε για δεύτερη 4ετία Πρόεδρος των Νέων της Ευρώπης στο Μπάσκετ.

Θερμά συγχαρητήρια Άρη και πάντα πιο ψηλά.

«Το Ζαγόρι μας»

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Η πάγια θέση της ΙΛΕΖ και του Περιοδικού μας σχετικά με δημοσιεύματα συμπατριωτών μας

Πήραμε κι εμείς το εκτενές κείμενο-διαμαρτυρία του συμπατριώτη μας κ. Κώστα Πανταζή, για 37 χρόνια υπαλλήλου του Ριζαρείου Ιδρύματος και Γραμματέα του Συμβουλίου του τα 15 τελευταία χρόνια, το οποίο διαβάσαμε και δημοσιεύσαμε τόσο στη Γιαννιώτικη εφημερίδα «Πρωινός Λόγος», όσο και στο περιοδικό «Τα Ζαγορίσια-κά Νέα» της Ένωσης Ζαγορίσιων Αθηνών.

Ύστερα από πολύ σκέψη και προβληματισμό, το Δ.Σ. της Ι.Λ.Ε.Ζ. ομόφωνα αποφάσισε τη μη δημοσίευση του εν λόγω κειμένου, συνεπείας στην τακτική μας να μην αφήνουμε «Το Ζαγόρι μας» να μετατρέπεται σε θήμα ρήξης και αντιπαράθεσης μεταξύ των Ζαγορίσιων και δη όταν αυτή η αντιπαράθεση αφορά σ' ένα φορέα όπως το «Ιδρυμα της Ριζαρείου Σχολής» με δεδομένη την πολύχρονη και πολύπλευρη προσφορά του και τη βεβαιότητα ότι αυτή θα γίνεται, στο μέλλον όλο και πιο ουσιαστική για το Ζαγόρι.

Έτσι, γνωρίζοντας και τις απόψεις της άλλης πλευράς, οι όποιες διαφορές ας θρύνει τη λύση τους, χωρίς όμως την εμπλοκή του περιοδικού μας σε μια –κατά τη γνώμη μας– ζημιογόνα αντιπαράθεση.

Φιλικά, το Δ.Σ. της Ι.Λ.Ε.Ζ.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Αγαπητοί φίλοι,

Έλαβα το πασχαλινό περιοδικό με την τόσο ενδιαφέρουσα ύλη, ιδιαιτέρως με συγκίνησε το άρθρο του κ. Ζαχαρή «Αναμνήσεις από το Βοϊδομάτη, το ποτάμι μας». Μου θύμισε τα χρυσά όνειρα της νιότης τότε το 39 που κάναμε μπάνια στα ολοδρόσερα νερά του με το Φωτάκη Πέτσα απόφοιτο τότε της Αρχαιολογίας, το Θωμά Σιώτο σπουδαστή της Παιδαγ. Ακαδημίας, ένα Μίσσιο και άλλους νεαρούς Αριστινούς. Επίσης μου άρεσε το άρθρο του κ. Διονυσίου, «όπως θυμούνται το όμορφο Πάπιγκο» που μου θύμισε δυο αξέχαστες βραδιές της 10 και 11 Φεβρουαρίου 1940, που φιλοξενήθηκα στο καλύτερο τότε Παπιγκιώτικο σπιτικό. Θυμούνται τότε ότι το Πάπιγκο ήταν ηλεκτροφωτισμένο από ένα δάσκαλο Βασίλη Σιόλα. Μήπως κάνω λάθος;

Με όλη μου την εκτίμηση
ΜΑΝΘΟΣ Μ. ΧΡΥΣΥΦΑΚΗΣ

ΓΙΑ ΤΑ «ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ»

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ

Να ζήσεις και να 'σαι σαν τα ψηλά βουνά του τόπου σου, Πολιτιστικό Σύνδεσμο των Ζαγορίσιων...

Σ' ευχαριστούμε για την βραδιά που μας χάρισες!...

Νοιώσαμε, κάπως σαν στα πανηγύρια μας τα καλοκαιριάτικα, στα χωριά μας. Κοντέψαμε... ν' ανεβούμε κι' εμείς... στη σκηνή και να παίξουμε και να τ'νάξουμε χορό μαζί με το υπέροχο χορευτικό σου!... Να μην αβασκαθείς... Και άλλη φορά τα παιδιά όλα, που πήραν μέρος στο πρόγραμμα, να σέρνουν απάνω τους... κι' ένα σκόρδο!...

Γιατί, δεν είναι μικρό πράγμα... να φύγουμε όλοι κατενθουσιασμένοι... να γράψουν οι εφημερίδες τα καλά τους λόγια... και να μολογάμε ακόμα... για το γεγονός!... Ξέρω καλά, πως τους θγήκε η γλώσσα ολνών, για μας ενθουσιάζουν... Δούλεψαν υπεύθυνα και μονιασμένα, όπως ξέρον οι Ζαγορίσιοι να κάνουν, όταν χρειάζεται!...

Μέρες και μερούλες... ο Πρόεδρος του Συνδέσμου του Πολιτιστικού, ο Πολύβιος Καρράς, ο γυμναστής ο κ. Καμπέρης, υπεύθυνος φωτισμού και ήχου... υπεύθυνος εικόνας... γραφίστες... αφηγητές... χορευτές λογίων-λογίων και φωτογράφοι... μαζί με τους μουσικούς... είχαν γέν' ένα γκ'όρ... κι' έλεγες «Μαναίαμ' βάλε το χερσ'... Τι θα βγάλαν όλ' ετούτ'... τότε θα τα προλάβουν!...».

Και το μούρο, η Νίκη μας, να 'χει ρέψει και να 'χει φέξει και να μη το κατ'βέν χαψιά!...

Να ρωτάει τους μεγάλους μας ποιητές «ποιο λέτε να βάλω από σας... Ρίτσο μας και Καζαντζάκη... και... και... και».

Αμ' δεν πετυχαίνουν αλλιώς –μάνη μ'– τέτοιες δουλειές! Θέλουν μεράκι, θέλουν κατάρτιση στο καθετί που δουλεύουν!... Θέλουν να συντονιστούν όλοι, για να 'ναι η ροή του προγράμματος άψογη!...

Το βάρεμα των μουσικών... μερακιέ'κ'ο, έκανε τα ποδάρια των χορευτών όλων... να πάνε μοναχά τ'ε!... Ακόμα και τα τσιότσια στον πάτο, έπαιναν τον ρυθμό. Να τα χαίρονται οι γονιοί τούς... Εκείνοι οι λαϊκοί χορευτές... μας μεράκλωσαν κι' εμάς τους... μιας κάποιας ηλικίας... κι' αυθόρμητα, βρέσσαν παλαμάκια! Μας άν'ξε η καρδιά που λέμε...

Η καρδιά μου φούσκωνε από ευχαρίστηση. Δυο κοπέλες από το χωριό της μάνας μου, έβαλαν κι' εκείνες ένα

χέρι, να βγει κάτι όμορφο!...

Η Ρηνιώ Κυριαζή, γεννήθηκε στα Γιάννινα το 1976, κι' είναι εγγονή του δασκάλου του Τάκη του Κοντοδήμου, κι' η γιαγιά της, δασκάλα είναι, όπως ήταν κι' ο προπάππος της. Η μάνα της κι' ο πατέρας της, καθηγητές φυσικής. Ο πατέρας της είναι από την Ξακουστή Λέσβο μας.

Εκείνη, η Ρηνιώ, τελείωσε νηπιαγωγός στην Αθήνα, κι' εκεί τελείωσε κι' απ' το Εθνικό Θέατρο. Και πού δεν έπαιξε!... Ευμενίδες, με την Συνοδινού. Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας. Ροίθης, Βικέλας, Φεγγούσα κόρη, του Παπαδιανάντη, κι' ο Γεωργουσόπουλος της έκανε μια καταπληκτική κριτική. Στην Πάτρα, στο παλιό λιοτρίβειο. Τώρα, παίζει στο Θέατρο του Ν. Κόσμου στην Αθήνα. Δε χάνει τις ευκαιρίες για να βρεθεί στον τόπο της, να παίξει και στον τόπο της. Την είδαμε καλοκαίρι, σε παράσταση στο Κάστρο, εδώ. Και σ' ανώτερα Ρηνιώ μας... που λέμε εδώ...

Για την Νίκη Ζούκη, τι να πω; Την γνωρίζω από τότε που βγήκε από το τσιόφλι της, που άνοιξε τα μάτια της και έβαλε τη γκάρα!... Γκάρες έβαλε κι'όταν την βαφτίσαμεν!... Σαν την πρωτοπαίξαν στο Καπέσοβο, δεν έβγαζε άχνα ακόμα... Εκεί, αρχινί να πιπιλίζει και παραβγαίνει με τ' αηδονία, απ' τα χαράματα, όταν εκείνα χάλαγαν τον κόσμο στο λάκκο της μάχης της Νικολούς... Από τότε αγάπησε το χωριό της κυραμάνας της που έχει και τ' όνομά της.

Χρονιάρες μέρες, πρωτοστατούσε στο ανάμωμα των χωριανών για να γιορτάσουν μαζί, στον σκολειό και στο μ'σχωρό... αλλάζοντας μεταξύ τους τα φαιά!

Δικό της μεράκι ήταν και το σπiti στο χωριό...

Κι' ο Τσερβαριώτης άντρας της, απ' την αγάπη της για το Ζαγόρι ήταν... Κι' οι αρραβώνες τους στο χωριό γίναν... Ζαγορίσιοι μου, σας χαίρομαι. Το Ζαγόρι μας δε θα πεθάνει... Δεν θα τ' αφήσει η νεολαία του... δεν θα βρούμε γελασμένους... Αυτός ο τόπος, με τις φτωχίες καλλιέργειες, έχει καλλιεργημένο κόσμο, κι' ο καλλιεργημένος άνθρωπος, ξέρει πρωτ' απ' όλα, να τιμά τις ρίζες του...

Ευχαριστούμε θερμά τους χορηγούς όλους.

Κούλα Τζαλακλή-Χατζηγιάννη

ΘΕΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ

- 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 2006 Κυριακή Πρωί: «Ζαγορίσιο Ζιαφέτι» στην Αρίστη
- 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006 Τετάρτη Βράδυ: «Χοροί και Τραγούδια από το Ζαγόρι, την Ήπειρο και όλη την Ελλάδα» με τον Γρ. Καψάλη και τον Γ. Παπακώστα στο Υπαίθριο Θέατρο Μονοδενδρίου
- 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006 Σάββατο Βράδυ: «Λόγια Μουσική της Ανατολής», συναυλία στο Καπέσοβο
- 16-25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006: Ταξίδι του Συνδέσμου στην Ουγγαρία

Ενδιαφέρουσες επισημάνσεις για την πορεία του αγροτουρισμού στην Ήπειρο και ειδικότερα στο Νομό Ιωαννίνων, κάνει με επιστολή του στον «Π.Α.» ο κ. Βασίλης Τζιόβας, Γενικός Γραμματέας της Ιστορικής Λαογραφικής Εταιρείας Ζαγορίου, με αφορμή την συνέντευξη της προέδρου της Αγροτουριστικής Α.Ε. Μπριγκίτα Παπασταύρου στον Π.Α.» στις 3/5/06.

Ο κ. Τζιόβας, σημειώνει ότι **απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη του αγροτουρισμού είναι η ύπαρξη αγρών και καταθέτει μία σειρά παρατηρήσεων αλλά και προβληματισμούς, για την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στην περιοχή του Ζαγορίου, όπου ξεφυτρώνουν μεγάλα ξενοδοχεία, μέσα σε κάμπους και λαγκάδια.**

Στην επιστολή του ο κ. Τζιόβας, αναφέρει: «Διάβασα με προσοχή το κεντρικό ρεπορτάζ της έγκριτης εφημερίδας σας, που αναφέρεται στον αγροτουρισμό, «κλειδί» όπως γράφεται για την ανάπτυξη της Ηπείρου. Εμείς οι Ζαγορίσιοι, όπου τελευταία τον τουρισμό στο Ζαγόρι τον είδαμε και τον βλέπουμε σαν πανάκεια, η αναφορά στον αγροτουρισμό, μας προκαλεί ένα σωρό ενοχές, ερωτηματικά και απορίες. Γιατί και στο Ζαγόρι, όλη αυτή την άναρχη και αλόγιστη τουριστική επιδρομή και εισβολή, κάποιιοι την ονομάζουν αγροτουρισμό και στο όνομά του συνεχίζουν να δίνουν αφειδώς παχυλές επιδοτήσεις.

Όμως αυτός ο τουρισμός, ο μαζικός, έχει τόση σχέση με τον αγροτουρισμό, όση «ο Φάντης με το ρετσινόλαδο» και δεν πιστεύουμε να αποτελέσει πρότυπο και για άλλες περιοχές, στο όνομα πάντα του αγροτουρισμού.

Με αφορμή μια συνέντευξη Σκέψεις και προβληματισμοί για τον Αγροτουρισμό

Επιστολή στον «Π.Α.» του **Β. Τζιόβα, Γ.Γ. της ΙΛΕΖ**

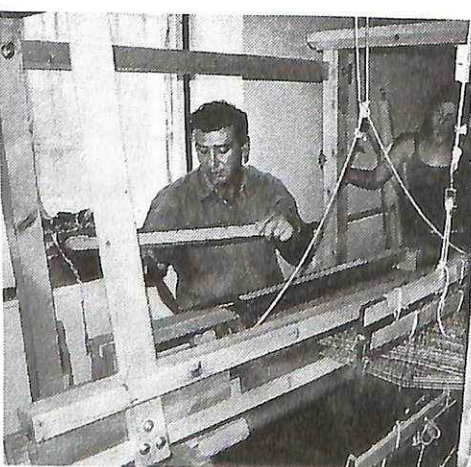
ντας τους κινδύνους, αλλά εις μάτην...
Θα ήταν, λοιπόν, ευχής έργον, η πράγματι αυτή αναπτυξιακή προοπτική (ο αγροτουρισμός) για την Ήπειρο, μέσα από ένα σωστά θεσμοθετημένο πλαίσιο να βρει τον δρόμο της υλοποίησης, αν και

**Για την Ήπειρο «κλειδί» ανάπτυξης
ΜΕΛΛΟΝ, Ο ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΜΟΣ!**

► Είναι δημοσιεύματα και τουριστικοί πράκτορες θα επισκεφθούν το Πάντιο από τις 16 μέχρι τις 18 Ιουνίου • Συντονισμένες δράσεις για την προβολή της περιοχής
► Δηλώσεις στον «Π.Α.» της Προέδρου της Αγροτουριστικής Α.Ε.

πιστεύουμε πως είναι πια πολύ αργά. Γιατί;
Γιατί βασική, αυτόνομη και απαρέγκλιτη προϋπόθεση για την ανάπτυξη του αγροτουρισμού, είναι να υπάρχουν αγρότες.
Τώρα, αν η κ. Μπριγκίτα Παπασταύρου με την «Αγροτουριστική Α.Ε.», αρχίσει να περιφέρεται σε περιοχές που προσφέρονται για αγροτουρισμό, όπως π.χ. τα Ζαγοροχώ-

Αργαλειός

Κ. Πεδινών Ζαγορίου, που της παραχώρησε η κοινότητα. Εναντία στα θέλω της εποχής, συντηρεί ένα κομμάτι της παράδοσης. Πριν ο αργαλειός γίνει μουσειακό αντικείμενο και η κουρελού ακριβό εμπόρευμα στην Πλάκα και το Μέτσοβο, μόνο για τουρίστες.

Λίλα Τσάτση
(ΓΕΩΤΡΟΠΙΟ
τ. 313 της 15/4/06)

Όσοι δεν πρόλαβαν να σώσουν τους εκατοντάδες αργαλειούς που ρίχνονταν στη φωτιά ή σάπισαν στις αποθήκες, μπορούν να φτιάξουν τη δική τους κουρελού, με τη βοήθεια μιας νέας κοπέλας, της Λένας, στο Παλιό Παρθενοναγωγείο των

ΣΗΜ.: Νεότερες πληροφορίες λένε πως επειδή κάποιους από το χωριό ενοχλούσε το ...γνωστό «τάκα-τάκα» του αργαλειού φρόντισαν να τον ξαποστείλουν μαζί με τη Λένα στο διπλανό χωριό, τα Άνω Πεδινά, κι έτσι ...ησυχάσαμε!

τουρισμό, θα ξέρει πολύ καλά ΤΙ αυτό σημαίνει σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Συχνά παρακολουθώ από την τηλεόραση Ιταλίας, Ισπανίας, Γαλλίας, σχετικά ντοκυμαντέρ, με θέμα ακριβώς τον αγροτουρισμό από διάφορες περιοχές των χωρών αυτών. Χαίρεσαι να βλέπεις, να ακούς, να μαθαίνεις. **Αγροτουρισμός «όνομα και πράμα...».** Σε χωριά πανέμορφα, ζωντανά, γεμάτα παραγωγικό κόσμο, οργανωμένο μέσα από ομάδες παραγωγών, νέων, γυναικών, με παραγωγή παντός είδους αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων τοπικής προέλευσης.

Εκεί για να ενταχθεί κάποιος σε πρόγραμμα αγροτουρισμού, ο πρώτος και «εκ του ουκ άνευ» όρος, **είναι η κύρια ασχολία του να είναι εκείνη του αγρότη ή του κτηνοτρόφου**, οπωσδήποτε κατόχου γεωργικής γης και να παράγει από αυτή όλα τα απαιτούμενα προϊόντα (αγροτικά και κτηνοτροφικά) που διαθέτει και προσφέρει στους πελάτες (φιλοξενούμενος τους λένε εκεί) της αγροτουριστικής τους επιχείρησης, η οποία αποτελεί μόνο τη συμπληρωματική δραστηριότητα της κύριας ενασχόλησής τους που είναι εκείνη του αγρότη.

Έτσι λογικό είναι να αναρωτιέται κανένας, αν στις γνωστές συνθήκες που επικρατούν στα ρημαγμένα, από ανθρώπινο παραγωγικό δυναμικό των χωρών μας είναι δυνατό να υλοποιηθεί και να προκόψει οποιοδήποτε πρόγραμμα αγροτουρισμού.

Γιατί (πώς να το κάνουμε;) όπως δεν γίνεται ομελέτα χωρίς αυγά, έτσι δεν γίνεται αγροτουρισμός χωρίς αγρότες.
Μακάρι να μην ήταν έτσι. Αλλά το ξαναλέω, φοβάμαι πως είναι πια πολύ αργά. Ίσως υπό κάποιες προϋποθέσεις να μπορούσε κάτι να γίνει. Αλλά γι' αυτές -τις προϋποθέσεις- ίσως χρειαστεί αργότερα να μιλήσουμε».

(Δημοσιεύτηκε στον «Π.Α.» στις 11/05/06)

ΠΛΟΥΣΙΕΣ ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Συνεχείς, καινοτόμες και με πολιτισμική ανάπτυξη και προοπτική οι δραστηριότητες του Ριζαρείου Ιδρύματος, όπως αυτές καταγράφονται στις σελίδες που ακολουθούν. Αξίζουν συγχαρητηρίων το Δ.Σ. του Ιδρύματος και ο ακάματος πρόεδρός του κ. Άγγελος Κίτσος για το σπουδαίο έργο που χρόνια τώρα επιτελούν.

«Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

Στο Μονοδένδρι

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Από το έτος 1996 το Ριζάρειο Ίδρυμα μαζί με την τότε Κοινότητα Μονοδενδρίου και σε συνεργασία με τον συμπατριώτη Καθηγητή της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών Αθηνών (ΑΣΚΤ) Θόδωρο Παπαγιάννη πρωτοστάτησε στην ανέγερση και λειτουργία Καλλιτεχνικού Σταθμού-Παραρτήματος της Σχολής στο Μονοδένδρι, σε κοινότομο οικόπεδο που παραχωρήθηκε γι' αυτό το σκοπό.

Επειδή το όλο θέμα χρόνισε για καθαρά γραφειοκρατικούς λόγους που δεν έχουν σχέση με την ΑΣΚΤ και επειδή πολλοί συμπατριώτες

Σεπτεμβρίου.

Από τα δημοσιευόμενα πάντως στις στήλες μας αρχιτεκτονικά σκίτσα διαπιστώνει κανείς ότι οι μελετητές σχεδίασαν έργο που προσιάζει στην αισθητική του χώρου

λεύονται τα δεδομένα του οικοπέδου (κλίση εδάφους, προσανατολισμού, θέα, πρόσβαση από τον κοινοτικό δρόμο, γειτονικά κτίρια κ.α.). Οι δύο κτιριακοί όγκοι αναγνωρίζονται ως δύο λειτουργικές ενότητες

μας αναρωτιούνται, εάν τελικά θα πραγματοποιηθεί το έργο, το Ριζάρειο Ίδρυμα με ανακοίνωσή μου, βάσει και της στενής συνεργασίας που διατηρεί με την ΑΣΚΤ, έδωσε υπεύθυνα τις παρακάτω πληροφορίες γύρω από τις τελευταίες εξελίξεις στο θέμα:

Κατ' αρχήν ολοκληρώθηκε η αρχιτεκτονική προμελέτη του συγκροτήματος, η οποία έγινε από τον αρχιτέκτονα Χρήστο Πανουσάκη και τους συνεργάτες του, που είχαν επιλεγεί από την ΑΣΚΤ.

Η προμελέτη στη συνέχεια εγκρίθηκε από τη Σχολή και κατατέθηκε στο Τεχνικό Συμβούλιο του ΕΜΠ, από το οποίο εγκρίθηκε τελικά προ ημερών. Βάσει αυτών των εγκρίσεων αναμένεται να δοθεί εντός των ημερών εντολή στον μελετητή για την εκπόνηση της μελέτης εφαρμογής, η οποία, βάσει των συμβατικών υποχρεώσεών του, θα πρέπει να ολοκληρωθεί εντός, διμήνου από της ημερομηνίας εντολής. Εφόσον εγκριθεί και η μελέτη εφαρμογής, ο μελετητής θα προχωρήσει στην σύνταξη των Τευχών Δημοπράτησης του έργου, το οποίο, εάν όλα εξελιχθούν ομαλά, όπως ελπίζεται, θα πρέπει να δημοπρατηθεί μέχρι τέλους

και την αρχιτεκτονική του Ζαγοριού.

Ο Καλλιτεχνικός Σταθμός-Παράρτημα της ΑΣΚΤ στο Μονοδένδρι θα έχει εμβαδό 650 τ.μ. και θα περιλαμβάνει χώρο εκθέσεων, κοιτώνες για τον πρύτανη και τους καθηγητές, δωμάτια για τους σπουδαστές, εστιατόριο, μαγειρείο κ.λ.π.

Το κτίριο διασπάσθηκε με δύο ανεξάρτητους κτιριακούς όγκους (στην κλίμακα των κτισμένων όγκων του οικισμού) που εκμετα-

και οργανώνουν τον υπαίθριο χώρο, συνδέονται δε με έναν «ενδιάμεσο» χώρο που αποτελεί την υποδοχή και το καθιστικό σε άμεση με την αυλή, τον χώρο της κουζίνας και τα εργαστήρια.

Το εργαστήριο γλυπτικής-κατασκευών τοποθετείται στο ισόγειο για άμεση χρήση της αυλής, ενώ της ζωγραφικής και χαρακτηριστικής στον όροφο μεξέοδο στο Δώμα του ενδιαμέσου χώρου υποδοχής που προσφέρεται για ζωγραφική τοπίου (νότιος προσανατολισμός-πανοραμική θέα). Το δώμα αυτό συνδέει και τον «κτιριακό όγκο» των ξενώνων με το «όγκο» των εργαστηρίων σ' αυτή την στάθμη.

Τα δωμάτια των ξενώνων είναι δίκλινα (με δυνατότητα τα μεγαλύτερα να λειτουργήσουν και σαν τρίκλινα με κουκέτες), οργανώνονται δε στον μεγάλο «όγκο» στο πίσω μέρος του οικοπέδου. Στον πρώτο και τον δεύτερο όροφο συγκεκριμένα χωροθετούνται 4 ξενώνες αντίστοιχα, 2 ξενώνες από αυτούς μπορούν να λειτουργήσουν και ως ξενώνες καθηγητών και πρύτανη αντίστοιχα. Στο νότιο τμήμα του δευτέρου ορόφου (προς τη θέα) χωροθετείται ένα μικρό χειμερινό καθιστικό γωνιά τζακιού.

**ΡΙΖΑΡΕΙΟ
ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ**
παραδοσιακά υφαντά
και κεντήματα
Μονοδένδρι Ζαγορίου
Τηλ. 26530 71382, 71119
Fax: 26530 71382

Στο ισόγειο στην κτιριακή ενότητα των ξενώνων χωροθετείται η κουζίνα-τραπεζαρία σε άμεση σχέση με την «αυλή» και το καθιστικό» ενώ δίπλα τοποθετείται και το δωμάτιο του φύλακα.

Στην αυλή ο χώρος του παλιού πηγαδιού αναδεικνύει και αξιοποιείται ως «πέτρινο καθιστικό», οι κλίμακες και τα πεζούλια του αποκαθίστανται και συμπληρώνονται, όπου δημιουργούν τοπικά κερκίδες για εκδηλώσεις μπροστά από το εργαστήριο των γλυπτών. Επίσης η είσοδος του συγκροτήματος φέρει διφυλή ξύλινη καρφωτή θύρα και στέγαστρο από ξύλο και κάλυψη από σχιστόπλακες.

Τα εργαστήρια εναλλακτικά θα μπορούν να λειτουργούν και ως χώρος έκθεσης καθώς και άλλων εκδηλώσεων: ομιλίες, συμπόσια, προβολές, εκπαιδευτικές δραστηριότητες κ.λ.π.

Τελικά η λειτουργία στο Μονοδένδρι του Καλλιτεχνικού Σταθμού της ΑΣΚΤ Αθηνών θα αποτελέσει γεγονός μεγάλης πολιτιστικής σημασίας για όλο το Ζαγόρι γιατί πέρα από αυτή καθ' εαυτή την εξυπηρέτηση των εκπαιδευτικών και καλλιτεχνικών στόχων του, την προβολή των πολιτιστικών και άλλων αξιών του Ζαγοριού, θα συμβάλει με το κύρος ενός αξιόπιστου οργανισμού, όπως είναι η ΑΣΚΤ Αθηνών, στην αποτροπή της περαιτέρω αρχιτεκτονικής καταστροφής και αισθητικής αλλοίωσης του χώρου του Ζαγοριού. Εξάλλου να μη ξεχνάμε ότι αυτό που δεν μπορούν να κάνουν τα θεσμοθετημένα όργανα της Πολιτείας το επιτυγχάνουν με τη φωνή τους και τα έργα τους οι πνευματικοί άνθρωποι και οι καλλιτέχνες...

Να σημειωθεί ακόμη ότι ο Καλλιτεχνικός Σταθμός της ΑΣΚΤ στο Μονοδένδρι θα συνεργάζεται στενά και με το εκεί Ριζάρειο Εκθεσιακό Κέντρο συνιστώντας τελικά έναν ισχυρό και από τους λιγότερους στον περιφερειακό χώρο πυρήνα πολιτιστικής ενημέρωσης, εκπαίδευσης και αισθητικής καλλιέργειας. Στα θετικά στοιχεία του έργου να προστεθεί τέλος και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας καθώς και η προβλεπόμενη συνεχής ενθάρρυνση του από τους συμπατριώτες καθηγητές στην ΑΣΚΤ Γ. Χουλιαρά, Αντιπρύτανη της Σχολής, Θ. Παπαγιάννη, Β. Καζάκο και Α. Χρηστάκη.

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ

Η Διοίκηση του Ριζαρείου Ιδρύματος, όπως ανακοίνωσε ο Πρόεδρος του Πολυμελούς Συμβουλίου του κ. Άγγελος Κίτσος, στα πλαίσια της από πολλού χρόνου συντονισμένης προσπάθειάς της για την αναβάθμιση της ομώνυμης ιστορικής Σχολής των Αθηνών καθώς και των άλλων συναφών «λειτουργιών» στο χώρο των διδακτηρίων της στο Χαλάνδρι, προβαίνει στην αναδιοργάνωση και αξιοποίηση της εκεί μεγάλης Βιβλιοθήκης (υπάρχει παράλληλα και βιβλιοθήκη για τους μαθητές), ώστε αυτή να καταστεί ένα ζωντανό και αυτόνομο εκπαιδευτικό κέντρο, όπου θα εξυπηρετούνται μαθητές, σπουδαστές, εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων, θεολόγοι, ερευνητές από τον χώρο των ανθρωπιστικών σπουδών και δημοσιογράφοι.

Η όλη, πραγματικά μεγάλη πνοή προσπάθεια της Ριζαρείου για τη Βιβλιοθήκη της καθώς και οι άλλες προς όφελος του Ζαγοριού και της Ηπείρου γενικότερα, οι οποίες σχεδιάζονται μεθοδικά από μακρού χρόνου και θα ανακοινωθούν σύντομα, τελεί υπό την κατεύθυνση ενός διακεκριμένου επιστήμονα, του Μιχαήλ Κοπιδάκη, μέλος του Πολυμελούς Συμβουλίου της Ριζαρείου και Καθηγητή της Κλασικής Φιλολογίας στο Τμήμα Μεθοδολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ήδη, κατόπιν σχετικής ανάθεσης και μετά από επισταμένη έρευνα, κατετέθηκαν στο Συμβούλιο του Ιδρύματος οι βασικές προκαταρκτικές προτάσεις του κ. Μιχ. Τσακάκη, τ. Γεν. Δ/ντή της Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Ρεθύμνου και τώρα Συμβούλου για την αναδιοργάνωση της Βιβλιοθήκης της Βουλής και της κας Μ. Καίρη, Φιλολόγου, ειδικευμένης στην βιβλιοθηκονομία.

Σημειώνεται για την ιστορία ότι η Πανεπιστημιακή Βιβλιοθήκη Ρεθύμνου είναι ίσως η αρτιότερη στη χώρα μας, η οποία, ως γνωστό και ατυχώς για την πνευματική Ήπειρο, απέκτησε

Έργο μεγάλης πνοής

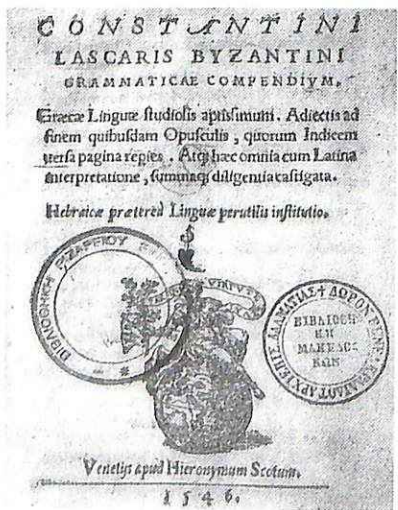
με αγορά από τους κληρονόμους το ανεκτίμητης αξίας αρχείο και τη βιβλιοθήκη του Ζαγορίσιου λόγιου Αγγέλου Παπακώστα, άμεσου συνεργάτη του Γιάννη Βλαχογιάννη.

Ο πλούτος της Βιβλιοθήκης

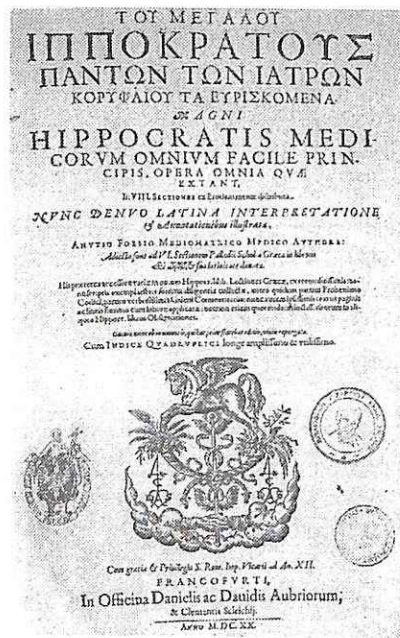
Προτού εκτεθούν τα πρώτα πορίσματα των ειδικών είναι σκόπιμο, προς ενημέρωση των αναγνωστών, να δοθούν λίγα στοιχεία για το ιστορικό και το περιεχόμενο της Ριζαρείου Βιβλιοθήκης.

Η προσπάθεια για τη δημιουργία και οργάνωση της Βιβλιοθήκης ως έργου βασικής υποδομής για τη λειτουργία της Ριζαρείου είχε ξεκινήσει από τους ίδιους τους αδελφούς Ριζάρη και μάλιστα πριν από την ίδρυση της Σχολής, πράγμα ασυνήθιστο μεν για τα δεδομένα της νεώτερης Ελλάδος, κανόνας όμως επιβεβλημένος για τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της συγκροτημένης ευρωπαϊκής Δύσης.

Επίσης, σύμφωνα με τη Διαθήκη, το όραμα των ιδρυτών δεν περιοριζόταν μόνο στην ίδρυση μιας εκκλησιαστικής σχολής, αλλά παράλληλα και «στην εξάπλωση της Ευαγγελικής αληθείας και εν γένει των φώτων». Δηλαδή η Βιβλιοθήκη από την ίδρυσή της εκκαλείτο να εξυπηρετήσει αφενός τις ειδικότερες ανάγκες της Σχολής,

Η σελίδα τίτλου της Γραμματικής «Επιτομή των οκτώ του λόγου μερών» του Κων/ίνου Λασκαρίου, του έτους 1564.

Η σελίδα τίτλου του βιβλίου «Του Μεγάλου Ιπποκράτους, πάντων των ιατρών κορυφαίου τα ευρισκόμενα», του έτους 1620.

πράγμα ασυνήθιστο μεν για τα δεδομένα της νεώτερης Ελλάδος, κανόνας όμως επιβεβλημένος για τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της συγκροτημένης ευρωπαϊκής Δύσης.

Επίσης, σύμφωνα με τη Διαθήκη, το όραμα των ιδρυτών δεν περιοριζόταν μόνο στην ίδρυση μιας εκκλησιαστικής σχολής, αλλά παράλληλα και «στην εξάπλωση της Ευαγγελικής αληθείας και εν γένει των φώτων». Δηλαδή η Βιβλιοθήκη από την ίδρυσή της εκκαλείτο να εξυπηρετήσει αφενός τις ειδικότερες ανάγκες της Σχολής και αφετέρου να εξελιχθεί σε ένα βασικό κέντρο για την παιδεία και το διαφωτισμό του γένους των Ελλήνων.

Εξ άλλου η Βιβλιοθήκη, χάρις στην θαυμαστή προνοητικότητα των ιδρυτών της για συνεχή εμπλουτισμό της, είχε ένα δυναμικό χαρακτήρα από το πρώιμο ξεκίνημά της.

Κατά το έτος 1994, ο Καθηγητής της Σχολής Νικηφόρος Καχυριμάνης, εξαιρετος φιλόλογος και μεθοδικός και φιλόπονος ερευνητής, εξέδωσε τον τόμο «Βιβλιοθήκη της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής».

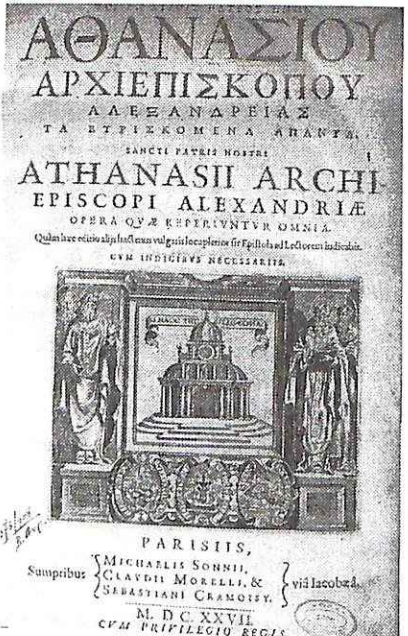
Σύμφωνα με τον Ν. Καχυριμά-

νη η Βιβλιοθήκη την περίοδο εκείνη περιελάμβανε 12.126 τίτλους βιβλίων και περιοδικών που αντιστοιχούσαν σε 20.963 τόμους. Από τότε μέχρι σήμερα έχουν προστεθεί περίπου 2.500 τίτλοι.

Εκείνο όμως που καταξιώνει τη Βιβλιοθήκη είναι οι παλαιές εκδόσεις, βιβλία του ΙΣΤ, ΙΖ και ΙΗ αι. που, κατά την έρευνα του Ν. Καχυριμάνη, τα σημαντικότερα και σπανιότερα ανέρχονται σε 100 περίπου.

Η πρώτη προσέγγιση αξιοποίησης

Με το πρόγραμμα λοιπόν εκσυγχρονισμού και ανασυγκρότησης της Ριζαρείου Βιβλιοθήκης που ξεκίνησε η Διοίκηση του Ιδρύματος και σύμφωνα με τις υποδείξεις των ειδικών που προαναφέρθηκαν, θα υλοποιηθούν άμεσα οι παρα-

Η σελίδα τίτλου του Α' τόμου, από «τα ευρισκόμενα άπαντα» του Αγίου Αθανασίου, Αρχ/που Αλεξανδρείας, του έτους 1627.

κάτω επί μέρους στόχοι:

1. Μελέτη για:

α. τον επαναπροσδιορισμό των στόχων της Βιβλιοθήκης ώστε λαμβανομένων υπόψη των μεγάλων αλλαγών που έχουν συμβεί στον ευρύτερο εκπαιδευτικό και πολιτισμικό εθνικό μας χώρος να μπορέσει να διαδραματίσει ένα δυναμικό ρόλο στο ελληνικό πολιτισμικό προσκήνιο.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ

β. την πολιτική ανάπτυξης της έντυπης και ηλεκτρονικής συλλογής της Βιβλιοθήκης, ώστε να εξυπηρετούνται κατά τον αποτελεσματικότερο και συμφερότερο τρόπο τόσο οι ανάγκες της Ρ.Ε.Σ. όσο και οι δραστηριότητες του Ιδρύματος.

γ. συντήρηση, διατήρηση και ψηφιοποίηση των αρχείων και του λοιπού σπανίου υλικού του Ιδρύματος.

2. Δημιουργία βασικής ηλεκτρονικής υποδομής που είναι απαραίτητη για μια σύγχρονη και έγκυρη βιβλιοθήκη.

α. Προμήθεια και εγκατάσταση ενός απαραίτητου για τις ανάγκες της Βιβλιοθήκης δικτύου υπολογιστών.

β. Προμήθεια και εγκατάσταση ενός απλού λογισμικού συστήματος για τη διαχείριση της βιβλιογραφικής βάσης δεδομένων.

3. Ηλεκτρονική τεκμηρίωση του υλικού της Βιβλιοθήκης με βάση τον υπάρχοντα κατάλογο και το ίδιο το υλικό της Βιβλιοθήκης. Εισαγωγή δηλαδή στο ηλεκτρονικό σύστημα της Βιβλιοθήκης όλων των τίτλων και των τόμων της Βιβλιοθήκης.

4. Δημιουργία ενός ηλεκτρονικού αναγνωστηρίου, μέσω του οποίου θα παρέχεται πρόσβαση τόσο στο υλικό της Βιβλιοθήκης, όσο και στο υλικό των άλλων βιβλιοθηκών της Ελλάδος και του εξωτερικού.

5. Δημιουργία μιας πρώτης ιστοσελίδας στο διαδίκτυο, μέσω της οποίας θα είναι εφικτή η πρόσβαση στον κατάλογο και το ψηφιοποιημένο υλικό της Βιβλιοθήκης.

6. Δημιουργία υπηρεσίας πληροφόρησης με έντυπο και ηλεκτρονικό υλικό, η οποία αφενός μεν θα εξυπηρετεί την αποστολή και τους στόχους της Βιβλιοθήκης, αφετέρου, μέσω μιας συγκεκριμένης ιστοσελίδας, θα αποτελεί ευέλικτο και δυναμικό εργαλείο για την προβολή του υλικού, των εκδόσεων και την υλοποίηση των ποικίλων δραστηριοτήτων του Ιδρύματος και των υπηρεσιών του.

7. Εμπλουτισμός συλλογής σε θεματικούς τομείς που

ενδιαφέρουν ιδιαίτερα τη Βιβλιοθήκη: επιλεκτικοί θεματικοί άξονες θα θεολογία, εκκλησιαστική ιστορία, λαογραφία, νεοελληνική ιστορία και ελληνική λογοτεχνία με:

α. παραγγελίες και προμήθεια έντυπου και ηλεκτρονικού υλικού (μονογραφίες, συνδρόμες σε περιοδικά κλπ.),

β. προσπάθεια προσέλκυσης δωρεών είτε μέσω βιβλιοπωλείων και εκδοτικών οίκων, είτε

Η σελίδα τίτλου του βιβλίου «Διατριβή εις Θουκυδίδη και της κατ' αυτόν Ιστορίας Επιτομή» του Μανουήλ Σ. Τενεδίου, του έτους 1799

μέσω μη κερδοσκοπικών φορέων και ιδιωτών.

8. Αξιοποίηση των αρχείων της ΡΕΣ και συγκρότηση συλλογών μουσικής, εικαστικής και ιστορικής παιδείας.

Στα επόμενα στάδια ανάπτυξης και αξιοποίησής της βιβλιοθήκης θα προβλεφθούν δυνατότητες χρηματοδότησης από κοινοτικά προγράμματα, ιδρύματα και ιδιώτες. Θα επεκταθούν επίσης οι συνεργασίες με άλλες βιβλιοθήκες, Πανεπιστήμια και Ερευνητικά Κέντρα. Τέλος, θα μελετηθούν οι δυνατότητες πρόσβασης στη βιβλιοθήκη της τοπικής κοινωνίας (δημότες Χαλανδρίου και άλλοι βουλόμενοι) καθώς και οι παράλληλες δραστηριότητες (εκδόσεις, εκθέσεις, σεμινάρια, ημερίδες κ.ά.).

Σημαντικό γεγονός στο Ζαγόρι

ΗΜΕΡΙΔΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Θέμα: «Ο συγγραφέας ως επαγγελματίας»

Από 2-11 Ιουνίου στο Ριζάρειο Συνεδριακό Κέντρο Μονοδενδρίου

Από 9 μέχρι 11 Ιουνίου η Εταιρεία Συγγραφέων, η οποία αποτελεί το πιο σημαντικό, συμπαγές και αξιοπίστο συλλογικό όργανο στη χώρα μας των ανθρώπων της πνευματικής δημιουργίας στους χώρους της λογοτεχνίας, του δοκιμίου και της κριτικής, πραγματοποιεί εκδρομή στο Ζαγόρι για τα μέλη της και ιδίως για εκείνα που πρώτη φορά επισκέπτονται την περιοχή μας, με παράλληλη οργάνωση ημερίδας με θέμα «Ο συγγραφέας ως επαγγελματίας».

Κατά τη διάρκεια της παραμονής των μελών της Εταιρείας στο Ζαγόρι θα βρίσκεται στο Μονοδένδρι κινηματογραφικό συνεργείο που θα κάνει ρεπορτάζ σχετικά με την πνευματική δραστηριότητα του Ριζαρείου Ιδρύματος για την πολύ επιτυχημένη εκπομπή της ΕΤ 1 «Το βιβλίο στο κουτί», την οποία παρουσιάζει η γνωστή δημοσιογράφος και κριτικός Κατερίνα Σχινά.

Επίσης, το Σάββατο 10 Ιουνίου, το Ριζάρειο Δημοτικό Σχολείο Μονοδενδρίου προθυμοποιήθηκε να προσφέρει με τη θεατρική του ομάδα στους συνεδρους παράσταση του έργου του Ευγενίου Τριβιζά «Το όνειρο του σκιαχτρου» που παίχτηκε πρόσφατα στην πόλη των Ιωαννίνων και την Αθήνα και που θα τιμήσει με την παρουσία του και ο συγγραφέας, ερχόμενος από τη Μεγάλη Βρετανία, όπου διδάσκει εγκληματολογία στο Πανεπιστήμιο του Reading.

Η ημερίδα της Εταιρείας Συγγραφέων θα πραγματοποιηθεί στο Μονοδένδρι στη νέα αίθουσα «συνάθροισης μικρών ομάδων», η οποία δημιουργήθηκε από το Ριζάρειο Ιδρυμα και λειτουργεί με όλα τα σύγχρονα μέσα στο κτίριο του Ριζαρείου Εκθετηρίου-Πωλητηρίου Χειροτεχνιμάτων.

Μάλιστα η Εταιρεία Συγγραφέων, θα είναι ο πρώτος φορέας που θα εγκαινιάσει τον παραπάνω χώρο, του οποίου διαγράφονται λαμπρές προοπτικές ανάπτυξης προς όφελος όλου του Ζαγοριού.

Συγκεκριμένα το Ριζάρειο Ιδρυμα ανέλαβε από καιρό πρω-

τοβουλία για την προβολή του συνεδριακού χώρου του Μονοδενδρίου αλλά και άλλων ανάλογων που υπάρχουν ή δημιουργούνται στα χωριά μας, όπως στα Άνω Πεδινά, Καπέσοβο, Ελάτη, Πάπιγκο κ.α., προς επισημονικούς οργανισμούς, πανεπιστημιακές σχολές, τουριστικά πρακτορεία, γραφεία οργανώσεων συνεδρίων, ξενοδοχεία συγκροτήματα κ.λ.π.

Απώτερος σκοπός του εγχειρήματος είναι η πρόκληση ενδιαφέροντος για τη φιλοξενία στους παραπάνω χώρους μικρής κλίμακας (μέχρι 80-100 άτομα) συνεδρίων, ημερίδων, επιμορφωτικών σεμιναρίων κ.α. συναφών εκδηλώσεων.

Προσδοκάται ότι η προσπάθεια σύντομα θα καταλήξει σε πιο ολοκληρωμένη οργανωτική δομή με την έκδοση ειδικού φυλλαδίου, τη δημιουργία ιστοσελίδας και την υτόνομη από μέρους του Ριζαρείου Ιδρύματος και Ηπειρωτικών πνευματικών σωματείων οργάνωση συναντήσεων κυρίως επιστημονικής και καλλιτεχνικής υφής.

Τελικά για να επανέλθουμε στο κύριο θέμα αυτού του ρεπορτάζ, είναι περιττό να τονισθεί πόσο σημαντικό γεγονός αποτελεί η παρουσία στο Ζαγόρι και η γνωριμία μ' αυτό κατά το τριήμερο 9-11 Ιουνίου εκλεκτών μελών της Εταιρείας Συγγραφέων, η οποία ανάμεσα στους κόλπους της περιλαμβάνει διακεκριμένα ονόματα όπως τους Θανάση Βαλτινό, Πρόεδρό της, Δημήτρη Μαρωνίτη, Κώστα Μουρσελά, Πάυλο Μάτση, Κική Δημουλά, Μάριο Πλωρίτη, Τίτο Πατρίκιο, Φίλιππο Δρακοντοειδή, Απόστολο Δοξιάδη, Μάρω Δούκα, Κώστα Γεωργουσόπουλο, Ευγενία Φακίνου, Ρέα Γαλανάκη, Ζυράννα Ζατέλη, Μάνο Ελευθερίου κ.α.

Ανάμεσα στα παραπάνω ονόματα και εκείνα των εκλεκτών και καταξιωμένων συμπατριωτών μας Νίκου Θέμελη, Δημήτρη Τζιοβα, Δημήτρη Νόλλα, Μιχάλη Γκανά, Χριστόφορου Μηλιώνη, Σωτήρη Δημητρίου, Θανάση Τζούλη, Νίκου Χουλιάρη, Γιώργου Αράρη, Βασίλη Γκουρογιάννη, Τατιάνας Αβέρωφ κ.α.

Το ωραίο εγχείρημα του Ριζαρείου Ιδρύματος

«Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΜΟΧΘΟΥ» και οι ποικίλες προεκτάσεις του

Κανείς από αυτούς που παρακολουθούν τις ενδιαφέρουσες πολιτιστικές δραστηριότητες του Ριζαρείου Ιδρύματος δεν περιμένει μια καλλιτεχνική έκδοση και μια ομοιογενή φωτογραφική έκθεση που θα είχε τέτοιες έκτασης προεκτάσεις, όπως περιγράφεται παρακάτω.

Μιλάμε για την «Ελλάδα του Μόχθου» που η παρουσίαση του βιβλίου και τα εγκαίνια της σχετικής έκθεσης έγιναν παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας στις 19

ρειο Ίδρυμα ανατύπωσε και έδωσε στο Τελλόγλειο 60 εντυπωσιακές φωτογραφίες –κάδρα από την «Ελλάδα του μόχθου» και αυτά αποτέλεσαν το φόντο των παρακάτω επί μέρους θεματικών εκθέσεων που έχουν στηθεί στους επιβλητικούς χώρους του Τελλόγλειου στα πλαίσια της ευρύτερης έκθεσής του για την οποία έγινε λόγος παραπάνω.

1. «Ο Θεόφιλος και τα επαγγέλματα», με παρουσίαση 8 μεγάλων πινάκων του λαϊ-

της Νομαρχίας Θεσ/νίκης, Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Επαγγελματικών Σωματείων, πολιτιστικών φορέων κ.α.

Το θέμα της ημερίδας είναι: «Εργασία και επαγγέλματα στο χώρο του Μουσείου». Σκοπός της ημερίδας είναι η μελέτη της δυνατότητας ίδρυσης Μουσείου Επαγγελμάτων στη Θεσ/νίκη με βάση και το τεράστιο υλικό που συγκεντρώθηκε και συγκεντρώνεται στο Τελλόγλειο.

Ειδικότερα, φιλοσοφία των οργανωτών της ημερίδας είναι να αναδειχθούν τα επαγγέλματα και ο κόσμος τους ως στοιχείο πολιτισμού με ποιότητα ζωής ανεξάρτητα από τις λαογραφικές εκτιμήσεις και μουσειακές αντιλήψεις για την αξία τους.

«Ο Λιόντας», αφήγημα-ταξίδι σε ήχους, τραγούδια, μουσικές παλιών επαγγελμάτων.

Μετά το εγχείρημα της Ριζαρείου, η κα Νάνση Τουμπακάρου του Μουσικού Λαογραφικού Αρχείου Μέλπως Μερλιέ στην Αθήνα συνέθεσε ένα πρωτότυπο αφήγημα με τίτλο «Ο Λιόντας», το οποίο επιχειρεί να φέρει σε επαφή τον αναγνώστη με ορισμένα παλιά επαγγέλματα και τις μουσικές, τα τραγούδια και τους ήχους που σχετίζονται με αυτά με έναν πολύ παραστατικό και εύληπτο τρόπο. Το αφήγημα γίνεται ερέθισμα για ένα ταξίδι στη λαϊκή παράδοση με ήρωα το Λιόντα, ένα ηπειρωτόπουλο, που ξεκινώντας ως καλαντζής από το χωριό του στη Θεσπρωτία, μετέρχεται διάφορα επαγγέλματα περιπλανώμενος από «πόλεως εις πόλιν» για να καταλήξει σφουγγαράς στην Κάλυμνο.

Το πολύ ωραίο βιβλίο της Νάνση Τουμπακάρου περιλαμβάνει λαογραφικές, ιστορικές και μουσικολογικές πληροφορίες για κάποια επαγγέλματα, όπως και για τη μουσική, τον ήχο ή το χορό που συνδέονται με αυτά από ιστορικές φωτογραφίες, που οι περισσότερες προέρχονται από τα βιβλία του Ριζαρείου Ιδρύματος και που δίνουν επί πλέον πληροφορίες αλλά και μας μεταφέρουν στην ατμόσφαιρα όχι μόνον των επαγγελμάτων αλλά και του τρόπου ζωής σε διάφορες περιοχές του ελλαδικού χώρου στις αρχές του περασμένου αιώνα.

Ο Λιόντας στο Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν

Ο «Λιόντας» τελικά ξέφυγε από τις σελίδες του βιβλίου του και έγινε θεατρικό έργο που παίχθηκε εφέτος με πολύ μεγάλη επιτυχία για τρεις μήνες (Φλεβάρης-Απρίλης) στο Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν.

Από τα ενθουσιώδη σχόλια των Αθηναί-

«Το Όνειρο του Σκιάχτρου» από το Ριζάρειο Δημοτικό Σχολείο Μονοδενδρίου

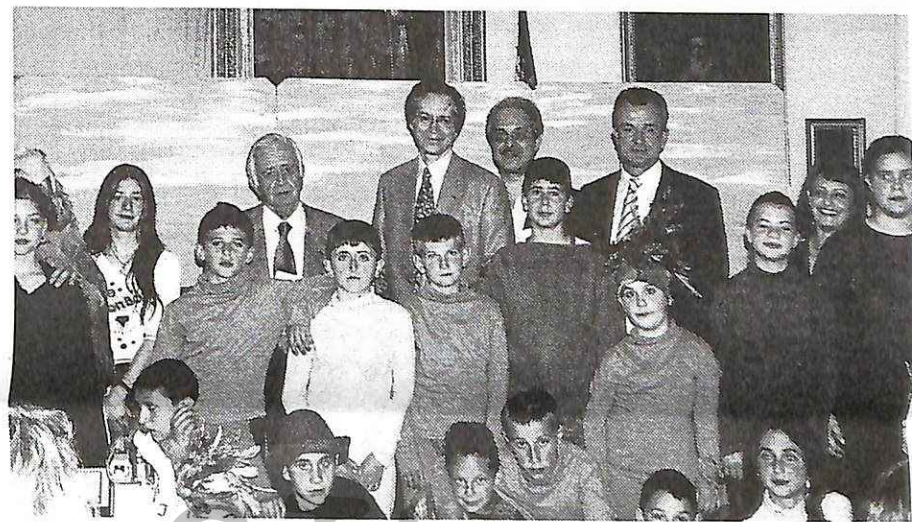
Το Ριζάρειο Δημοτικό Σχολείο Μονοδενδρίου πιστό στο θεατρικό του ραντεβού ανεβάζει φέτος την παράσταση «Το Όνειρο του Σκιάχτρου» του γνωστού σε όλους Ευγένιου Τριβιζά.

Για έκτη συνεχή χρονιά οι μαθητές του Σχολείου μας καταπνάνονται με ένα από τα καλύτερα θεατρικά έργα για παιδιά. Τα θέματα του έργου: η κοινωνική απομόνωση-ξеноφοβία, η αγάπη, η ελευθερία. Μέσα από το ιδιαίτερο χιούμορ αναδεικνύονται αξίες ανθρώπινες και διαχρονικές.

Απολαυστικό έργο με πλοκή και δυνατές συγκινήσεις που κρατά το ενδιαφέρον του θεατή αμείωτο μέχρι το τέλος.

Η σκηνοθεσία-διδασκαλία είναι των ηθοποιών Νίκου Σφαιρόπουλου και Κατερίνας Μανουσσοπούλου, η μουσική του Σάκη Τσαλίκη. Οι μαθητές διδάχθηκαν τις χορογραφίες από την Έλενα Ανδρεάδη, τα κοστούμια επιμελήθηκε η Τασία Καμπέρη, ενώ τα σκηνικά κατασκεύασε ο Γιάννης Γιώτης.

Τη Δευτέρα 8 Μαΐου 2006 στις 21:00 έγινε η επίσημη πρεμιέρα του έργου στο Αμφιθέατρο της Ριζαρείου Σχολής στο Χαλάνδρι Αττικής, με εξαιρετική επιτυχία, τιμώντας με την παρουσία του ο κορυφαίος συγγραφέας του έργου Ευγένιος Τριβιζάς, αποσπώντας τόσο τα θετικά σχόλια του ίδιου όσο και του πολυπληθούς κοινού που παραβρέθηκε.

Παραστάσεις θα δοθούν επίσης:

– Στο Υπαίθριο Θέατρο Μονοδενδρίου στις 2/6/2006 (18:00) & 10/6/2006 (20:00).

– Στο Καμπίρειο Θέατρο Ιωαννίνων στις 14/6/2006, 21:00 στα πλαίσια της 11ης Συνάντησης Μαθητικών Θιάσων Ηπείρου.

Σας περιμένουμε για να παρακολουθήσετε και να στηρίξετε την προσπάθειά μας.

Χορηγός: Δήμος Κεντρικού Ζαγορίου

Οι μαθητές και εκπαιδευτικοί του Ριζαρείου Δημοτικού Σχολείου Μονοδενδρίου
Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΑΠ. ΒΑΣΔΕΚΗΣ

κών εφημερίδων για την παράσταση παραθέτουμε παρακάτω αποσπάσματα από την κριτική στην «Καθημερινή» της 12ης Μαρτίου τ.ε. του Γιάννη Βαρβέρη, ενός από τους πιο έγκριτους και αυστηρούς κριτικούς του τόπου μας.

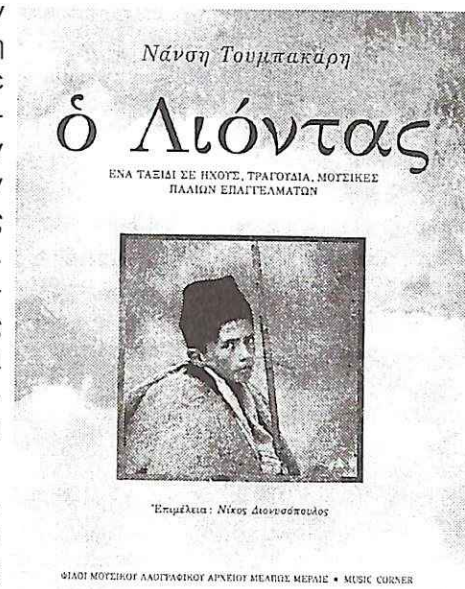
«Γι' άλλη φορά, στο Υπόγειο του Θεάτρου Τέχνης τώρα, ευκαίον δε και αλλού στο μέλλον, ο Κ. Καπελώνης συνέθεσε με προσοχή και σκηνοθέτησε με πνοή λαογραφικό αφηγηματικό υλικό, σύμφωνα με την πολύτιμη έρευνα της Ν. Τουμπακάρη υπό τον τίτλο «Ο Λιόντας»...

... Σε μια γλώσσα παλιά ελληνική αλλά ζωντανή στις διαλέκτους της δημοτικής, με παραμυθένια την όψη και την κίνηση, φιλοτεχνημένες από τις πολύ έμπειρες κυρίες Αφρ. Κουτσουδάκη και Μ. Κυνηγού αντιστοίχως, ο Καπελώνης, βοηθούμενος κι από ένα φωτογραφικό νοσταλγικό βίντεο, οδήγησε τους νέους ηθοποιούς του εκεί όπου η σκηνική τους δροσιά συναντούσε τον μουσικό σεβασμό της παράδοσης, προερχόμενο από ποικίλα αρχεία, σε συλλογική μουσική επιμέλεια πολλών συνεργατών, με κεντρική την Τ. Παλαιολόγου. Το θέαμα τέρπει άμα και διδάσκει με τις ραδινές, οραματικές γραμμές του, το δε ακρόαμα συγκινεί καθώς ανασύρει και δονεί υπομνηστικά ψυχικές χορδές του Έλληνα, άρρηκτα δεμένες με το παρελθόν και τις σχετικές πρόσφατες (από τις αρχές του 20ου αι.) ρίζες του. Η άσκηση και η προετοιμασία, φωνητική και ερμηνευτική, των νέων ηθοποιών, αξιολογεί το εγχείρημα ως ευθέως επιτυχές: ο Μιχ. Κοιλιάκος, η Ηρ. Κωστή, ο Βασ. Πουλάκος, η Κατερίνα Μηλιώτη με το, θεατρικά, ομιλητικό ακορντεόν της, καθιστούν το δραματικό χαριτωμένο, το απρόοπτο φυσιολογικό, τη χαρά φυσική, το αίσθημα αγνό, και ταξιδεύουν το χιούμορ αγκαζέ με το στιγμιαίο δάκρυ –που ο σκηνοθέτης τελικά δεν του επιτρέπει να κυλήσει. Ξεχωρίζει ως γερή δραματική φιγούρα εναλλασσόμενη με ολοκληρωμένα κλοουνίστικα διαβήματα η παρουσία του Κ. Βελέντζα.

Η επιστροφή του «Λιόντα» στην Ήπειρο

Με χαρά πληροφορούμε τους αναγνώστες μας, ότι το Ριζάρειο Ίδρυμα ευρίσκεται σε επαφή με το Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν, ώστε να δοθούν μια ή δυο παραστάσεις του «Λιόντα» το καλοκαίρι στο Υπαίθριο Αμφιθέατρο Μονοδενδρίου. Η έκβαση της προσπάθειας θα εξαρτηθεί από το κατά πόσο 2-3 ηθοποιοί που έπαιξαν στο έργο «Λιόντα» θα είναι ελεύθεροι από άλλες επαγγελματικές υποχρεώσεις εκείνη την περίοδο.

Εάν τελικά οι παραστάσεις γίνουν στο Ζαγόρι, θα είναι το πιο ωραίο και πιο συμβολικό κλείσιμο της έκθεσης «Η Ελλάδα του Μόχθου» που μετά ετοιμάζεται για μεγάλο ταξίδι σ' άλλες πόλεις της χώρας μας και του εξωτερικού.

«Η άρκτος χορεύουσα»: Κατά Θεόφιλο, τον μεγάλο λαϊκό ζωγράφο μας (αριστερά), κατά την σύγχρονη εκδοχή της στην «Ελλάδα του μόχθου» (δεξιά).

Αυγούστου στο Ριζάρειο Εκθεσιακό Κέντρο Μονοδενδρίου. Επισημαίνεται ότι το βιβλίο σημειώνει κυκλοφοριακή επιτυχία, ενώ η έκθεση που θα διαρκέσει μέχρι τις 7 Αυγούστου δέχθηκε μέχρι τώρα 6.000 επισκέπτες.

Και ερχόμαστε στα μετέπειτα συμβάντα...

«Τα επαγγέλματα του χθες και του σήμερα στο Τελλόγλειο»

«Η Ελλάδα του μόχθου» ξεπερνώντας τα σύνορα του Μονοδενδρίου αποτέλεσε έμπνευση, κινητήρια δύναμη και ραχοκοκαλιά μιας πολύ ευρύτερης και σημαντικής Έκθεσης του Τελλόγλειου Ιδρύματος Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης με θέμα «Επαγγέλματα του χθες και του σήμερα στο Τελλόγλειο». Το Ριζά-

κού μας ζωγράφου από το Μουσείο της Μυτιλήνης.

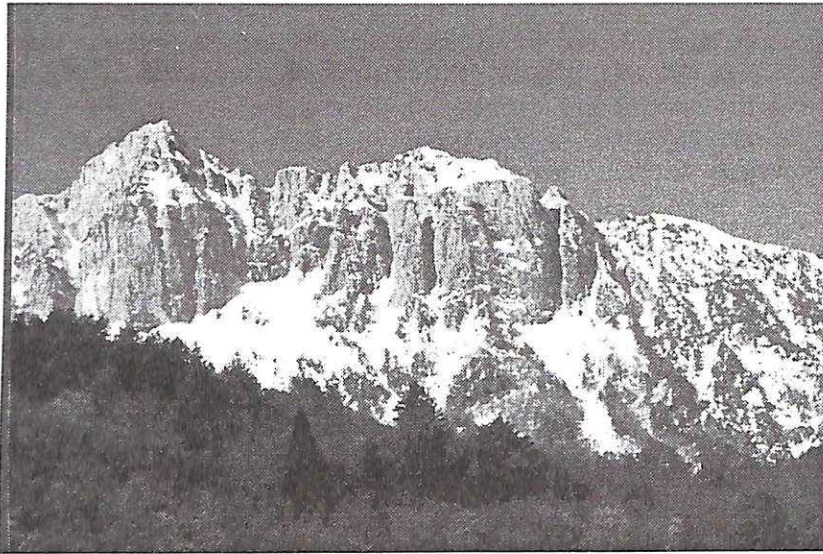
2. «Η Ελληνική Ζωγραφική και τα επαγγέλματα», με παρουσίαση 60 σχετικών πινάκων Ελλήνων καλλιτεχνών από τις συλλογές του Τελλόγλειου.

3. «Τα εργαλεία και τα άλλα μέσα των επαγγελμάτων», με έκθεση εκατοντάδων αντικειμένων από το Μουσείο Τεχνολογίας Θεσ/νίκης καθώς και από προσφορές ιδιωτών και επαγγελματικών σωματείων.

Η μεγάλη έκθεση στο Τελλόγλειο, που δέχθηκε μέχρι σήμερα 55.000 περίπου επισκέπτες, θα διαρκέσει μέχρι το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου με ενδιαμέσο «αποκορύφωμά της» την ημερίδα που οργανώνεται στο Τελλόγλειο στις 3 Ιουνίου από το Δήμο Θεσ/νίκης με τη συνεργασία του Ιδρύματος και τη συμμετοχή εκπροσώπων των Υπουργείων Πολιτισμού και Β. Ελλάδος,

ΣΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΟΙ ΟΡΕΙΒΑΤΕΣ ΤΙΜΗΣΑΝ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΟΥΜΑΝΗ

Η Τσούκα Ρόσα χιονισμένη

Εκατοντάδες Ορειβάτες από διάφορα σημεία της χώρας μετέβησαν στις 8 και 9 Απριλίου 2006 στο πανέμορφο ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ-ΖΑΓΟΡΙΟΥ, για να τιμήσουν την αοίδιμο μνήμη του αειμνήστου **Ιωάννη Τσουμάνη**.

Ο αείμνηστος **Ιωάννης Τσουμάνης**, ήταν υπάλληλος της Εταιρείας Αναπτύξεως «ΗΠΕΙΡΟΣ» και διακρίνονταν για την προθυμία εξυπηρέτησης των πολιτών, το καλοκάγαθο του χαρακτήρος του, τις άλλες πολλές αρετές του καθώς και την υπέρμετρη αγάπη του για το ευγενές άθλημα της Ορειβασίας. Πολλές φορές ανέβαινε στις ψηλές κορυφές της Τύμφης και απ' εκεί αγνάντευε τις άπειρες ομορφιές της φύσεως και ενθουσιάζονταν.

Όμως ο χάρος ζήτησε τον γεμάτο ζωή, δράση και αλтруισμό λεβέντη Γιάννη Τσουμάνη και στις 9 Απριλίου 2002 και σε

ηλικία 32 ετών έπεσε θύμα αυτοκινητιστικού ατυχήματος, που βύθισε σε βαθυτάτη θλίψη και απόγνωση τους χαροκαμένους γονείς του και το πανέμορφο Βρυσοχώρι. Ο ενταφιασμός του έγινε στο Βρυσοχώρι, για ν' αγναντεύει από εκεί τα βουνά που τόσο αγάπησε.

Αυτόν τον εκλεκτό και αδικοχαμένο νέο αποφάσισαν να τιμήσουν οι ορειβάτες της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας και Ηπείρου και όχι μόνο.

Από το απόγευμα του Σαββάτου 8-4-2006, άρχισαν να φθάνουν στο Βρυσοχώρι Ορειβάτες και Ορειβάτισσες από τη Δυτική και την υπόλοιπη Ελλάδα, τους οποίους υποδέχονταν μέλη του Μορφωτικού και Ορειβατικού Συλλόγου Βρυσοχωρίου και οι γονείς του αδικοχαμένου παλικαριού.

Στις 8-4-2006 έφτασε στο Βρυσοχώρι ο Α' Αντιπρόεδρος της

Ελληνικής Ομοσπονδίας Ορειβασίας-Αναρρίχησης κ. Σταμάτης Σταματίου και στη συνέχεια έφτασαν ο Ε.Ο.Σ. Άρτας με δέκα (10) ορειβάτες και επικεφαλής τον Πρόεδρο κ. Λεωνίδα **Γ. Σπάη** και το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας κ. Λεωνίδα Ασλανίδη.

Αμέσως μετά έφτασε ο Ε.Ο.Σ. Πρέβεζας με έξι (6) ορειβάτες και επικεφαλής τον Πρόεδρό του κ. **Αντώνιο Τσίπη**.

Μετά έφτασε ο Ε.Ο.Σ. Αγρινίου με πέντε (5) Ορειβάτες και επικεφαλής τον πρόεδρό του κ. **Βασίλειο Ντέλη**.

Στη συνέχεια έφτασαν ο Ορειβατικός και χιονοδρομικός Όμιλος Βέροιας με 16 ορειβάτες, ο Ε.Ο.Σ. Νάουσας με 3 ορειβάτες, ο χιονοδρομικός

κού μονοπατιού «ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ» και οι ορειβάτες πραγματοποίησαν πορεία 3-4 ωρών στο μονοπάτι αυτό, φτάνοντας στους πρόποδες της ΤΣΟΥΚΑ ΡΟΣΑ και τη φημισμένη νεραϊδόβρυση, τιμώντας την αοίδιμο μνήμη του Γιάννη Τσουμάνη.

Κατά την επιστροφή των Ορειβατών οι ευγενέστατοι γονείς του αδικοχαμένου αειμνήστου Γιάννη Τσουμάνη παρέθεσαν γεύμα προς τιμήν των Ορειβατών που συνοδεύονταν από εύγεστο βρυσοχωρίτικο κρασί.

Μετά το γεύμα τα εκλεκτά μέλη του Ορειβατικού Συλλόγου Βρυσοχωρίου έδωσαν σ' όλους τους Ορειβάτες αναμνηστικό δίπλωμα για τη συνάντη-

Ο νυν Πρόεδρος του ΕΟΣ Ιωαννίνων και ο πρώην Πρόεδρος έχοντας στη μέση τον ορειβάτη κ. Φωκίωνα Καψάλη.

Όμιλος Πτολεμαΐδας με 1 ορειβάτη, ο Ο.Σ. Πτολεμαΐδας με 3 ορειβάτες και ο Ε.Ο.Σ. Κοζάνης με 1 Ορειβάτη.

Την επομένη, 9 Απριλίου 2006 ημέρα Κυριακή και ώρα 8.30 π.μ. έφτασε στο Βρυσοχώρι ο Ορειβατικός Σύλλογος Ιωαννίνων με 69 ορειβάτες και επικεφαλής τον Πρόεδρό του κ. Γεώργιο Μακρίδη και με συμμετοχή του Αντιπροέδρου κ. **Στέργιου Τέσια**, του Ταμία κ. **Άρη Μπαρτζώκα**, του πρώην Προέδρου του Ε.Ο.Σ. Ιωαννίνων κ. **Κων/νο Μπαρμπούτη** και του παλαιού Ορειβάτη κ. **Φωκίωνα Καψάλη**.

Στις 9 π.μ. της Κυριακής έγιναν τα εγκαίνια του Ορειβατι-

ση τιμής, προς τιμήν του αειμνήστου Ορειβάτη.

Πολλοί ορειβάτες επισκέφθηκαν τον τάφο του Γιάννη Τσουμάνη κ' από εκεί αντικρύζοντας τις ψηλές και χιονισμένες κορυφές της Τύμφης δεήθηκαν στον ύψιστο να κατατάξει την ψυχή του μεταξύ των δικαίων, να στείλει στους χαροκαμένους γονείς και τους συγγενείς του την εξ ύψους παρηγορίαν, το δε χώμα της Βρυσοχωρίτικης γης, που τον σκέπασε, να είναι ελαφρύ και η μνήμη του αιώνια.

ΚΩΝ/ΝΟΣ Β. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ

Πρώην Πρόεδρος του Ε.Ο.Σ. Ιωαννίνων

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

Ξαφνικά κι αναπάντεχα, έφυγε από κοντά μας για το ταξίδι χωρίς επιστροφή ο αγαπημένος μου ξάδερφος Κώστας Ι. Θεοδοσίου στις 6 του Απριλίου στη Θεσσαλονίκη. Βαθεία είναι η οδύνη μου και δεν θα ήταν σχήμα λόγου να πω πως ο θάνατός του αφήνει κενό δυσαναπλήρωτο.

Ήταν τόσο έντονη, τόσο ζωντανή η προσωπικότητά του! Παραμορφτικός κι εγκάρδιος με βαθειά αίσθηση του χιούμορ, ανοιχτόκαρδος και κοσμαγάπητος κατ' εξοχήν κοινωνικός, με πλήθος γνωριμιών και με ακένωτη αγάπη και προσφορά καλοσύνης σε συγγενείς και φίλους. Αφροσιωμένος και πλήρης συναισθηματισμού σύζυγος, ορφάνεψε την αγαπημένη του Ευγενούλα, που μόνο η ανάμνησή του θα την σπλίσσει με γενναιότητα για να απαλύνει τον πόνο της.

Όλοι εμείς που τον αγαπούσαμε και μας αγαπούσε θα είμαστε στο πλευρό της. Ευθυτενής κι ατσαλάκωτος πάντα θα μας λείψει με το αυθόρμητο τρανταχτό του γέλιο και την εγκάρδια παρουσία του τα καλοκαίρια απ' το αγαπημένο μας ΣΚΑΜΝΕΛΙ.

Ξάδερφε αγαπημένε· βαραίνει το χέρι μου και πιο πολύ η καρδιά μου για να σε αποχαιρετίσω.

Η αγαπημένη σου Ευγενούλα, τ' αδέρφια σου, ανίψια, ξαδέρφια, συγγενείς και φίλοι, το ΣΚΑΜΝΕΛΙ ολόκληρο.

Θα σε θυμόμαστε πάντα.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Θεσσαλονίκης που σε σκεπάζει.

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΡΑΣ

Έφυγε ξαφνικά από κοντά μας, ένας καλοσυνάτος, αγαπητός και καλόκαρδος άνθρωπος, ο Γιώργος Καρράς. Ο θάνατός του μας λύπησε όλους.

Νιώσαμε θλίψη και πίκρα στην καρδιά μας γιατί ο χαρακτήρας του ήταν τέτοιος, που θα τον θυμόμαστε όσο ζούμε. Η καταγωγή του από το Δίκорφο Ζαγορίου αλλά παντρεμένος στη Μανασσή με την εξαιρετική σύζυγό του Ειρήνη και το εκλεκτό του παιδί Πολύβιο. Εργατικός, τίμιος, αξιοπρεπής, αυτοδημιούργητος. Πιστός στα ήθη και έθιμα του τόπου μας, τηρούσε με σεβασμό τις παραδόσεις.

Έμεινε στα Γιάννενα και έτσι καθημερινά σχεδόν ανταμώναμε και τα λέγαμε. Γέμιζε χαρά και ευχαρίστηση όταν συζητούσαμε μαζί του. Ο συναισθηματισμός και αυθορμητισμός του ήταν έκδηλος. Το φέροισό του άφογο. Όταν με έβλεπε να περνά από το καφενείο που σύχναζε, με ανυπόκριτη χαρά και ευχαρίστηση μου έλεγε: Καλώς τον, τι θα πάρεις να σε κεράσω; Και αυτό το έκαμε, σε όλους τους γνωστούς και φίλους του. Αγαπούσε τον τόπο που γεννήθηκε και έζησε για αρκετά χρόνια και το έδειχνε έμπρακτα. Το καλοκαίρι και όχι μόνο, οι αναμνήσεις και τα βιώματά του, τον έφερναν στη Μανασσή και στο Δίκорφο. Στις γιορτές και στα πανηγύρια συμμετείχε με χαρά και με κέφι.

Και ένα από τα αγαπημένα του χόμπι, ήταν το κυνήγι.

Αγαπητέ και αξέχαστε Γιώργο, ο Χριστός να αναπαύσει την ψυχή σου.

Αιώνια σου η μνήμη.

Γιάννης Λέκκος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΚΝΙΑΣ

Στις 26 Απριλίου 2006 απεβίωσε στην Αθήνα όπου διέμενε οικογενειακά ο **Ιωάννης Τσιγκνιάς** συνταξιούχος δάσκαλος γαμπρός στο Μονοδένδρι σύζυγος εν ζωή της συμπατριώτισσάς μας δασκάλας Αρμονίας Σακελλαρίου.

Ο εκλιπών υπήρξε ένας από τους εκλεκτούς δασκάλους της παλιότερης γενιάς και υπηρέτησε επί μια ολόκληρη 35ετία τη στοιχειώδη εκπαίδευση, εκτελώντας πάντα με αφοσίωση και ζήλο τα καθήκοντά του. Δίδαξε εκατοντάδες Ελληνόπουλα επιφυλάσσοντας σ' αυτά όλες τις αξίες της ελληνοχριστιανικής αγωγής από το τελευταίο μονοθέσιο σχολείο της Περιφέρειας ως τα πολυθέσια σχολεία των Αθηνών. Τον διέκρινε μια ψυχική ανωτερότητα, προσηνής και αγαπητός σε όλους, μετέχοντας ενεργά στη ζωή της κοινωνίας, αγνός πατριώτης και άριστος οικογενειάρχης.

Θα τον θυμόμαστε για πάντα με αγάπη. Στην αποφραγμένη οικογένειά του, τη σύζυγό του και τ' αγαπημένα του παιδιά Βασίλη και Μαίρη τα θερμά μας συλλυπητήρια και ας είναι ελαφρύ το χώμα της αττικής γης, που τον σκέπασε.

Σ. Θ.

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΠΥΡ. ΣΟΥΚΟΒΕΛΟΣ

Στο στερνό και αγύριστο ταξίδι, που σε σέρνει αλύπτητα ο Αδυσώπητος ο Χάροντας, αγαπημένε και αλησμόνητε φίλε, από τα παλιά, καλές συγχαριανέ και παλιέ «συνάδελφε» στην Αυτοδιοίκηση που... υπηρετήσαμε, ακριβέ μας Αποστόλη, δεν θα ήταν μπορετό να μη Σε ξεπροβοδίσω, με όσες δυνάμεις μου απομένουν, τη δύσκολη και πικρή –ύστατη– αυτή ώρα, και να Σε προπεμψω, με τα στερνά, στεγνά και πονεμένα φτωχά, αλλά ζεστά, αποχαιρετιστήρια λόγια.

Το άγγελμα του χαμού Σου, κατάπικρο και ξαφνικό, μας συντάραξε, μας πόνεσε και μας λυπεί βαθειά, έτσι απερίμεντο που ήρθε σε μας, μόλις αυτό το πρωινό –τ' άραχνο– και που μόλις προλάβανε και φθάσαμε στο Σκαμνέλι, για το ξόδι Σου. Υπάρχει, Ακριβέ παλιέ φίλε, μια σωτηρία, άσβηστη συνεννόηση, ανάμεσά μας, να Σε αποχαιρετήσω, αν έρθει κι' όταν έρθει η πικρή και σκληρή έσχατη –μαύρη– ώρα.

Η συγκίνησή μου, η μεγάλη, και τα χρόνια, που με βαραίνουν πια, δεν με αφήνουν για πολλά και μετρημένα, όσα ταιριάζουν και Σου πρέπει και για όσα λογάριζα να Σου επιδαιψιλέψω και για ΟΣΑ και ΤΟΣΑ έχεις πράξει, στον μακρό, θαρρώ, βίο Σου.

Αυτή την έσχατη, σκληρή και πικρή ώρα, που, εύλογα και δίκαια οι καμπάνες της Εκκλησίας του χωριού μας χτύπησαν και θα χτυπούν, για Σένα, αργά, λυπητερά και πένθιμα και το δάκρυ τρέχει ασταμάτητα, μπρος στο φέρετρό Σου, είναι και για μένα όλα δύσκολα και αποτρεπτικά. Μια τόσο ξαφνική και βιαστική «Εξοδός Σου» αναγκάζει για ένα γρήγορο αυτοσχδιασμό και δεν αφήνει περιθώρια για λίγα πλήρη, ουσιαστικά και μεστά λόγια. Είναι αναγκάζομαι να Σου ειπώ, ίσως περισσότερα απ' όσα θα 'θελα, αυθόρμητα, πηγαία και αυτοσχεδιαστικά λόγια, ό,τι και όσα μπόρεσα να χαράξω, στο χαρτί, που τρέμει στα χέρια μου, καθώς έσπευδα να έρθω και να προλάβω το ξόδι Σου. Είναι λόγια βιαστικά, βαθειά όμως άφατης λύτης και τιμής, με ανυπόκριτη συγκίνηση και πηγαία δάκρυα.

Θαυμάζω πρώτα που είχες και βρήκες το Μεγάλο Κουράγιο, τη δύναμη και την αντοχή ν' «απαντήσεις» το Χάρο, το Κατάμαυρο Καβαλάρη και ...«θεριστή» και θαρρετά να τον «παλέψεις» και «παιδέψεις» για να μη «χαλάσεις» το φετινό Μεγαλοδόμαδο και το ΠΑΣΧΑ και για τους αγαπημένους Σου τόσοι συγγενείς και για όλους τους χωριανούς και όσους σε τιμούν και σ' αγαπούν, μολονότι σε τυράντισε και Σε βασάνισε, χρόνια τώρα, η βαρεία και βασανιστική Σου αρρώστια, που την άντεξες και την αντιμετώπισες με καρτερία και αξιοπρέπεια. Άντεξες και καρτέρεςες παληκαρία και γενναϊόψυχα, γιατί ήσουν το γερό Σκαμνελιώτικο «Σκαρί»!

Έτσι, φεύγεις –το μπόρεσες και αυτό– Απόπασχα, στο έμπα της Άνοιξης, με μια μεγάλη και πάνδημη κηδεία, καταξιοτική! Χωρίς περιφράσεις και μεγαλοστομίες Σου απευθύνω, Αποστόλη μου, τα ζεστά και στρωτά, όπως έρχονται απ' την καρδιά, αποχαιρετιστήρια λόγια.

Υποθέτω, θαρρώ σωστά, και ελπίζω ότι ήσουν χορτασμένος από ικανοποιήσεις και ανακουφισμένος, από τα επίγεια, όσο και αν μόχθησες και προσπάθησες, πολύ και επίμονα. Φεύγεις, έτσι, καλές μου Αποστόλη, θαρρώ, γεμάτος και ευχαριστημένος, με ισοζύγιο μάλλον θετικό.

Επιτέλεσες, όπως μπόρεσες, στον ύψιστο βαθμό μάλλον, το Χρέος Σου, προς ΟΛΟΥΣ και ΟΛΑ, στον φθαρτό μας κόσμο. Υπηρετήσες την Πατρίδα, σε σκληρές και δύσκολες ώρες. Υπηρετήσες τον τρισαγαπημένο Σου αυτόν τόπο, το Σκαμνέλι μας, από την υπεύθυνη θέση του τακτικού και διαβαθμισμένου Κοινοτικού Δασοφύλακα, με κοινωνική συνεισφορά και αποτελέσματα αισθητά και για ΟΛΟΥΣ. Υπήρξες, πανθομολογημένα, με ακάματο μόχθο και άοκνες προσπάθειες και έγνοιες, Καλονόκοκός της και Άριστος Οικογενειάρχης και είχες την τύχη και τις χαρές, μαζί με την κα Αθηνά, τη σύζυγο και σύντροφο μιας ολόκληρης ζωής, να καλοαναθρέψετε και αναδείξετε τα σωστά και λαμπρά Παιδιά Σας, σταδιοδρομημένα Άριστα, καθ' ΟΛΑ.

Χάρηκες, εύλογα, τον αγαπημένο Σου Γιώργο ΔΗΜΑΡΧΟ του Τόπου μας.

Φρόντισες, θα 'λεγα μοναδικά και παραδειγματικά, τον τόπο αυτόν, που αφήνεις, ποικιλότροπα, μόνιμα και ευσυνειδητά. Οι Εκκλησίες του χωριού «κρένουν» και μολογούν, για την έγνοια, την ακοίμητη, τους κόπους, τη στοργή, τις ανεκτίμητες προσπάθειες, τα Έργα και την προσφορά Σου. Οι χωριανοί –ελπίζω– θα θυμούνται και θα «μολογούν» για το ...«πέρασμά Σου»! Αυτά ειδικά ο χώρος, η κεντρική μας Εκκλησία «των Αγίων Αποστόλων», ο Αι-Νικόλας, που θα σε ...καλοδεχτεί και ΟΛΕΣ οι Εκκλησίες και τα Έκκλησια του χωριού μας «μολογούν και λένε» ότι τις νιοσάτηκες, τις φρόντισες και προσπάθησες και δούλεψες άοκα κι' επίμονα, για ΟΛΕΣ, επιτελώντας Έργο αξιο και θετικό, όπως έπραξες για το σπίτι Σου και την

Τι μπορείτε να δείτε

επισκεπτόμενοι το Ζαγόρι

➤ ΣΤΟ ΡΙΖΑΡΕΙΟ Εκθεσιακό Κέντρο Μονοδενδρίου φιλοξενείται η φωτογραφική Έκθεση «Η Ελλάδα του μόχθου».

Η Έκθεση λειτουργεί καθημερινά εκτός Τρίτης από τις 10.00 έως τις 17.00. Πληροφορίες 2651071573».

➤ ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΣΤΟ ΖΑΓΟΡΙ. Λειτουργεί στο Μικρό Πάπιγκο Ζαγορίου με ευθύνη του WWF-Ελλάς. Ανοιχτό καθημερινά εκτός Τετάρτης. Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα -Τρίτη-Πέμπτη, Κυριακή 10.30-18.00 και Παρασκευή-Σάββατο 11.00-15.00, 16.00-19.00 τηλ. 2653041071.

➤ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ «ΑΓΑΠΙΟΣ ΤΟΛΗΣ» στους Κήπους. Λειτουργεί καθημερινά. Τηλ. 26530 71826.

➤ ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ Πέτρου Φραγκούλη «ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ», Ελάτη Ζαγορίου. Είσοδος ελεύθερη.

➤ ΛΑΖΑΡΙΔΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑ στο Κουκούλι.

οικογένεια! Δεν πήγαν χαμένα τα κόπια, οι φροντίδες και ο μόχθος Σου. Είναι εμφανέςτατο το αποτέλεσμα και, θαρρώ, ΟΛΟΙ οι καλόπιστοι συγχωριανοί το ξέρουν, το αναγνωρίζουν και το τιμούν!

Μόνο μια τελευταία Σου βαθειά έγνοια και εύλογη επιθυμία δεν Σε άφησε να χαρείς, ο Αδυσώπητος ο Χάροντας: Να «δεις» και απολαύσεις τον αγαπημένο Σου Γιώργο να «κατακτάει» και να ... διακονεί τη δημιουργική και χρήσιμη, για τον τόπο, Δεύτερη Δημοκρατική Του θητεία. Καθώς, όμως, στη ζωή, ήσουν «ευρύτερνος» και «καλότυχος» και Αυτό, βάσιμα λογαριάζω, (κι' όσο Εσύ σωματικά θα λείπεις, από το «επάνω» μετερίζι, που θ' αναπαύεσαι, εκεί στις «γειτονιές των μακρίων και αγαθών»), θαρρώ ότι θα γίνει και θ' αγναντεύεις, με χαρά και ικανοποίηση, την πραγματώσή Του! Εκείνο, όμως, που δεν μπορεί και δεν πρόκειται να ξαναγίνει είναι να έχω τη χαρά να Σε ξανακρατήσω, στο Μεσοχώρι μας, το μεσημέρι της Αγίας Παρασκευής, το καλοκαίρι που έρχεται, ν' ανοίγεις το χορό και να μας ξαναχορέψεις, λεβέντικα: «Το μαργιόλο και... το μαργιολεμένο» και τα άλλα Ζαγορίσια γυρίσματα, που... κεντούσε! Σ' αυτό και σε τόσα άλλα μας αφήνεις αισθητά «φτωχότερους»! Σε προπέμπουμε, λοιπόν, και σ' αποχαιρετούμε προκειμένου Νεκρέ φίλε Αποστόλη, με συντριβή, μεγάλη κι' εύλογη συγκίνηση και ζεστά δάκρυα και σε ξεπροβοδούμε, ευχόμενοι να εύρεις και να έχεις καλή Ανάπαυση, που τη δικαιούσαι, και ν' απαντήσεις: Τόπο χλοερό, ολοανθισμένο, σαν του Σκαμνελιού, και μεγάλης Αναψυχής, όπου οι πόνοι, οι λύπες και οι έγνοιες «κάμπτονται» και παύουν! Στη βαθειά πονεμένη πικραμένη και χαροκαμένη κα Αθηνά Σου ευχόμαστε να εύρει παρηγοριά, στην ανάμνηση της μεστής και καλής ζωής Σας και δημιουργίας κλπ και ν' αντέξει την πίκρα και τον πόνο του χαμού Σου. Στα αγαπημένα Σου Παιδιά, Αδελφία, συγγενείς και τ' αγκόνια, που τόσο τους στάθηκες και τόσο σε κλαίνε ισάξια και «γοερά» και σ' ΟΛΟΥΣ και ΤΟΣΟΥΣ, όσοι Σε αγαπούν και παραστεκούν τιμητικά, στην ταφή Σου, ευχόμαστε να Σου έχουν την ευχή και τα χρόνια και να κρατούν, παρακαταθήκη, τις καλοσύνες και Αρετές και τη γλυκιά Σου παντοτινή ανάμνηση. Όλοι οι χωριανοί, Ολόκληρο το Σκαμνέλι, που –πάνδημα– σε τιμούν και παραστεκούν εδώ, όπως «σωστά και ευεργετικά» ως νομίζω, έζησες και έπραξες, με αγαθά έργα και αποτελέσματα επωφελή, θα Σε θυμούμαστε, με καλές και ευχάριστες αναμνήσεις.

Καλό κι' Ανοιξιάτικο το τελευταίο Σου –Αγύριστο Ταξίδι, άξιε και καλέ παλιέ φίλε και συγχωριανέ Αποστόλη. Το χρώμα, του Σκαμνελιού μας, που θα σε σκεπάσει, ευχόμαστε, μαζί με τη Θέκλα μου, ας είναι πανάλαφρο! Αιώνια Σου η Μνήμη!

Στέφανος Χρ. Τζούφης

ΑΡΣΙΝΟΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΧΑΤΖΗ

Στις 23 Απρίλη μέρα Λαμπρής, έφυγε μια καλή νοικοκυρά, μάνα, γιαγιά και αδελφή η **Αρσινόη Παπαγεωργίου-Χατζή**.

Η εκλιπούσα ριζωμένη στους Βράχους της Αστράκας, έζησε όλη τη ζωή της στο Πάπιγκο. Ήταν μία από εκείνες τις παλιές καλές ζαγορίσιες νοικοκυρές που γίνονται ένα με τον τόπο τους, μαζί με τις εναπομειναντες λιγοστές στο χωριό.

Η Αρσινόη ήταν κοσμημένη με αρκετά φυσικά και επίκτητα χαρίσματα.

Το Πάπιγκο έγινε φτωχότερο από ντόπιους κατοίκους· άλλη μια πόρτα έκλεισε.

Η κηδεία της έγινε την τρίτη του Πάσχα με την συμμετοχή πλήθους κόσμου. Ο Αη-Βλάσης δεν μας χωρούσε. Ας είναι ανάλαφρο το χρώμα του Πατίγκου που την σκέπασε, αιώνια η μνήμη.

Μιχάλης

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΝΕΣΤΟΡΑ ΤΖΟΥΡΔΑ

Μια μη Ζαγορίσια μιλάει με πολύ αγάπη για τον σύζυγό της και το Ζαγόρι

Δεκαέξι ολόκληρα χρόνια συμπληρώθηκαν από τις 6 Μαΐου 1990, που ξαφνικά και αναπάντεχα έφυγε από κοντά μας ο πολυαγαπημένος και αξεχαστος άνδρας μου, **Νέστορας Τζούρδας**.

Σαν ελάχιστη τιμή μνήμης, για τον ωραίο αυτόν Ηπειρώτη σύζυγό μου, επιθυμώ να εκφράσω λίγα από τα πολλά που κατάφερε να μείνουν ανεξίτηλα, καλά κλεισμένα στην καρδιά μου και να περηφανευόμαι που είμαι

νύφη Ζαγορίσια!

Ήταν γιος του Σκαμνελίτη Μενέλαου Τζούρδα, απόφοιτο του Σχολαρχείου και ξενιτεμένος στη Ρουμανία, παιδί των στερήσεων και του μόχθου –όπως τόσοι Ηπειρώτες– γεμάτο όμως δυναμισμό και εργατικότητα. Σ' ένα από τα ταξίδια του στην ιδιαίτερη πατρίδα του, το Σκαμνέλι, του προσέξανε όπως συνθιζόταν στο Ζαγόρι, μια νέα με πολύ «**τράχωμα**» όπως ήθελε και η «κυράνα» του. Εκείνος όμως παντρεύτηκε την δεκαεξαχρονη όμορφη Λευκοθέα Κύρκου που συνάντησε και ερωτεύθηκε στη βρύση του χωριού χωρίς «**τράχωμα**». Απέκτησε μαζί της δεκατέσσερα παιδιά από τα οποία επέζησαν τα εννέα. Αργότερα εγκαταστάθηκαν στο Βόλο και οριστικά στη Θεσ/νίκη.

Ο αείμνηστος άνδρας μου Νέστωρ ήταν το **ενδέκατο παιδί** τους. Πολυμελής η οικογένεια, δύσκολα χρόνια για επιβίωση, πόλεμος του '40, κατοχή, εμφύλιος, φτώχεια.

Ο Νέστορας, τελειόφοιτος Γυμνασίου ανέλαβε μετά τον πρόωρο θάνατο του πατέρα του και του αδελφού του Ευθύμιου, την ευθύνη της οικογένειας και τη λειτουργία της επιχείρησης ανταλλακτικών αυτοκινήτων την οποία και ανέπτυξε σημαντικά.

Οι δυσκολίες δεν επηρέασαν αρνητικά τον καλό και ακέραιο χαρακτήρα του και την τρυφεράδα της ψυχής του. Εγώ, που εκτίμησα τον χαρακτήρα του και την έντονη προσωπικότητά του και έβλεπα πόσο πολύ ταιριάζουμε, ευχόμουν να γίνω γυναίκα του, μα εκείνος μου έλεγε: «Πρέπει να αποκαταστήσω πρώτα τις αδελφές μου, δεσποινίς Φρειδερίκη». Είχα την καλή τύχη να με παντρευτεί και να αποκτήσουμε δυο γιους. Θεσσαλονικιά εγώ, από μητέρα Θεσ/κιά και πατέρα από την Ανατολική Θράκη, έζησα μ' έναν άνθρωπο με αγνά αισθήματα, χωρίς υπολογισμούς, με καλοσύνη, δραστήριο, έντιμο, δημιουργικό, υπεύθυνο και τέλειο οικογενειάρχη. Ξεχείλιζε από αγάπη προς όλους και όλα.

Λάτρευε τη γενέτειρα γη των γονέων του, το Σκαμνέλι. Γνήσιος Ηπειρώτης.

Έτσι όταν το 1977 επισκεφθήκαμε το Σκαμνέλι, εγώ για πρώτη φορά, όλοι οι όλοι αναβίωναν μέσα από τις διηγήσεις των δικών του και σε μένα έγιναν περισσότερο αγαπητά αφού μου χάρισαν αυτόν τον υπέροχο άνθρωπο.

Πνιχτά τα δάκρυά του στο αγκάλιασμα των μοναδικών εξαδέλφων του, που είχαν μείνει στο χωριό, του Μιχάλη και της Ευτυχίας Γενναδίου που τους υπεραγαπούσε, αξέχαστη η εγκάρδια φιλοξενία τους.

Μου άρεσε η γαλήνη του τοπίου, το κοσμοπολίτικο στυλ. Συνάντησα ανθρώπους με ενδιαφέροντα, μορφωμένους, αξιολογούς Ζαγορίσιους.

Θυμάμαι, τη συγκίνηση του άνδρα μου όταν είπε: «απ' αυτά τα άγονα μέρη γεμάτα βράχια και πέτρες –γι' αυτό και φτωχά– **τι ωραίοι άνθρωποι ξεπηδάνε!**»

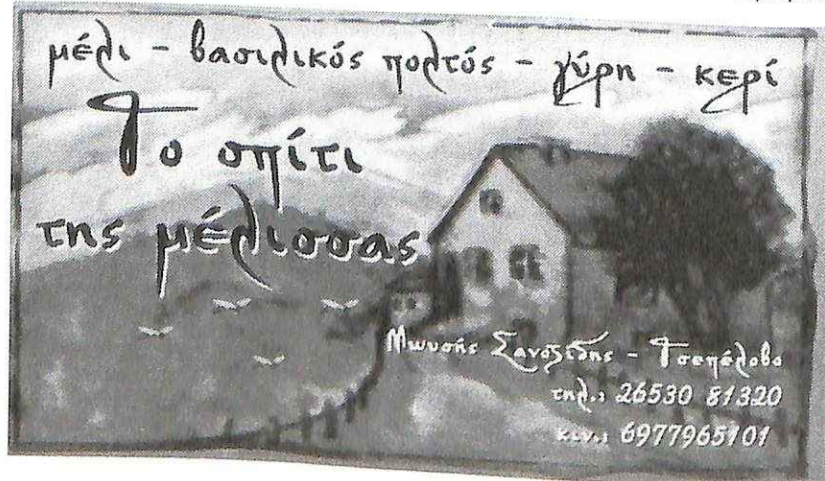
Έμπρακτη πάντα η αγάπη του –και η δική μου στη συνέχεια με την τρομακτική ενίσχυση για τη συντήρηση των εκκλησιών και συγχωριανών που την είχαν ανάγκη.

Δεν ευτύχησε να καμαρώσει τα παιδιά του επιστήμονες, επαγγελματίες και οικογενειάρχες, τον Ευθύμιο και τον Φωκίωνα (φέρουν το όνομα των αδελφών του) με τον αιφνίδιο και πρόωρο θάνατό του.

Δεκαέξι χρόνια άδειασμα και μοναξιά της ψυχής μας, γιατί ήταν τέτοιου αναστήματος και τέτοιο σπάνιο είδος ανθρώπου που εξέλειπε, που ο χαμός του άφησε στις καρδιές μας αγιάτρευτες πληγές και βαθύ άσβεστο και βουβό πόνο. Ήταν ο καλύτερος σύζυγος, πατέρας, αδελφός και φίλος στον κόσμο. Η μνήμη του θα παραμείνει για μας φάρος και οδηγός όπως και το απέραντο γλυκό του χαμόγελο που μ' αυτό αντιμετώπιζε πάντα τις ατέλειωτες δυσκολίες της ζωής του. Πολυλατρεμένε μας Νέστορα, αιώνια σου η μνήμη.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία

Φρειδερίκη Χριστακοπούλου-Τζούρδα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

– Για τον αδόκητο θάνατο της καλής Ζαγορίσιας **Νίνας Ζαχάρη-Οικονομίδη** στον αδερφό της τον δικό μας Γιώργο Ζαχάρη, στα παιδιά της, τις αδερφές της κι όλους του συγγενείς της τα πιο θερμά και ειλικρινή συλλυπητήρια. Ας είναι ελαφρύ το χρώμα των Δολιανών που τη σκέπασε.

«Το Ζαγόρι μας»

– Στις 19/4/06 (Μεγ. Τετάρτη) απεβίωσε στη Θεσ/νίκη, όπου οικογενειακά διέμενε μονίμως, ο **Κύρκος Κων. Σπανός**. Ενταφιάστηκε στη Θεσ/νίκη.

Σ' όλους τους δικούς του ειλικρινή συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας»

– Ο Χρήστος Ζαρόπουλος από το Σίδνευ της Αυστραλίας, συλλυπείται τον Γιώργο Ζαχάρη και τις αδερφές του Τούλα και Βούλα για τον θάνατο της αγαπημένης τους αδερφής Νίνας Οικονομίδου.

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Γεννήσεις

– Η **Καλλιόπη Βαραδίνη-Γκαρ-μέτσου** απέκτησε ένα χαριτωμένο κοριτσάκι. Να τους ζήσει.

Στους παπούδες **Τάκη** και **Σταυρούλα** να το χαίρονται και να το καμαρώσουν νυφούλα.

Μ.Κ.

Γάμοι

– Παντρεύτηκε στη Θεσ/νίκη ο χειρουργός καρδιολόγος **Γιώργος Καραπαναγιωτίδης**, γιος της συγχωριανής μας Ευδοξίας Τσαπάρη. Θερμά συγχαρητήρια, να ζήσουν, να ευτυχίσουν και να αποκτήσουν πολλούς απογόνους.

Οικογένεια

Μιχάλη Κομπάρου

– Στ' αγαπημένα μου ανήψια **Δημήτρη Πολυβίου** **Δάλλα** και **Μαρία Αναστασίου Κοντούλη** που παντρεύτηκαν στον Ιερό Ναό της Παναγίας της Τήνου στις 24 Απριλίου, εύχομαι ολόψυχα να είναι ευτυχισμένοι και δημιουργικοί σε όλη τους τη ζωή.

Με πολύ αγάπη

Η θεία τους

Φιλομήλα Δάλλα -Μπάσιου

Θάνατοι

– Ανήμερα του Πάσχα πέθανε και κηδεύτηκε στα Γιάννινα ο **Κώστας Τσακαλογιάννης**, σύζυγος της συμπατριώτισσας Γαλάτειας Καψάλη. Στην ίδια και στα παιδιά της και στον δικό μας Φωκίωνα Καψάλη τα θερμά μας συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας»

– Έφυγε την παραμονή της Πασχαλιάς και κηδεύτηκε τη μέρα της Λαμπρής ο δραστήριος και ικανός, προσοντούχος, γαμπρός του χωριού μας **Κων/νίνος Σ. Τσακαλογιάννης**.

Ο εκλιπών σταδιοδρόμησε ως υπάλληλος της Εμπορικής Τραπεζής Ελλάδος και έφθασε στο βαθμό του Διευθυντή, από τη θέση αυτή ολοκλήρωσε την καριέρα του και συνταξιοδοτήθηκε.

Ας είναι ανάλαφρο το Γιαννιώτικο χρώμα που τον σκέπασε.

Στην **Γαλάτεια**, στις κόρες **Αρσινόη** και **Αφροδίτη**, στα εγγόνια του και τον Φωκίωνα

Θερμά Συλλυπητήρια

Οικογ. Μιχάλη Κομπάρου

ΒΙΤΣΑ

Ευχαριστήρια

– Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους συμμετείχαν, με οποιοδήποτε τρόπο στο βαρύ μας πένθος για το χαμό του πολυαγαπημένου μας Δημήτρη Καρέτση.

Οικογένεια Καρέτση

Θάνατοι

– Ακόμα μια Ζαγορίσια αρχόντισσα έφυγε για πάντα από κοντά μας. Η **Λεμονιά Γούσια - Παλιάτσου** πέθανε και κηδεύτηκε στα Γιάννινα στις 13 Μαΐου.

Στα παιδιά της, στα εγγόνια της και λοιπούς συγγενείς εκφράζουμε τα βαθύτατα συλλυπητήριά μας.

Φ.Β.

Συλλυπητήρια

– Στα παιδιά και τα εγγόνια της **Λεμονιάς Παλιάτσου** που έφυγε πρόσφατα, θερμά συλλυπητήρια.

Οικογ. Νεοπόλεμου Βασδέκη

ΒΡΑΔΕΤΟ

Νέοι επιστήμονες

– Ο **Θανάσης** ο τρίτος γιος του Σπύρου **Μυριούνη** και της Άννας Χόρεβα τελείωσε το Χημικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Πατρών και 9 Μαΐου 2006 παρουσιάστηκε στη Λαμία να υπηρετήσει την πατρίδα. Θερμά Συγχαρητήρια και καλή στρατιωτική θητεία...

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Συγχαρητήρια

– Θερμά συγχαρητήρια στην φοιτήτρια Ιατρικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων **Στεργιανή Κουνά-θου**, που αρίστευσε.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ορφανοτροφείου Γεωργίου Σταύρου αποφάσισε να της χορηγήσει υποτροφία για το ακαδημαϊκό έτος 2005-2006.

Θάνατοι

– Ο **Θόδωρος Μπόικος** απεβίωσε στις 14-4-2006. Θερμά συλλυπητήρια στο γιο του Δημήτρη και λοιπούς συγγενείς.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΔΟΛΙΑΝΑ

Συλλυπητήρια

– Στον συμμαθητή του Γυμνασίου **Δημητράκη Οικονομίδη** και στην αδερφή του και φίλη μου **Μαρία** για τον αδόκητο θάνατο της αγαπημένης τους μητέρας **Νίνας** θερμά συλλυπητήρια.

Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Γάμοι

– Την Ευαγγελίστρια της Τήνου διάλεξαν για να ενώσουν τις ζωές τους ο Τσερβαριώτης **Δημήτρης Δάλλας** και η καλή του **Μαρία Κοντούλη**.

Στο όμορφο ζευγάρι και τους συναδέλφους και φίλους γονείς Ζώη και Μαρία τις πιο θερμές ευχές μας.

Ελένη Δούβλη

Μιχάλης Οικονομίδης

– Στις 24 του Απριλίου, στην Τήνο, ο αγαπητός μας **Δημήτρης Δάλλας** ταμίας της Ένωσης Αποδήμων Ελαφοτόπου, παντρεύτηκε την **εκλεκτή της καρδιάς του Μαρία Κοντούλη**. Ο Πρόεδρος και τα υπόλοιπα μέλη της Εννώσεώς μας εύχονται στο νέο ζευγάρι και στους γονείς τους ειλικρινή συγχαρητήρια από βάθους καρδιάς.

Ένωση Αποδήμων Ελαφοτόπου

– Στις 29 του Απριλίου, στην Αγία Μαρίνα Ιωαννίνων η **Χριστίνα Ζήση**, κόρη του Άγγελου και της **Μαρίνας Ζήση**, από τον Ελαφότοπο, παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της Σταύρο Τσιάβο. Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. της Ενώσεως Αποδήμων Ελαφοτόπου εύχονται στο νέο ζευγάρι και στους γονείς τους καλή δημιουργική πορεία στην νέα τους ζωή.

ΗΛΙΟΧΩΡΙ

Γεννήσεις

– Η **Υπατία Καψάλη** και ο **Νίκος Φίλλης** απέκτησαν το τρίτο τους παιδί. Να τους ζήσει.

«Το Ζαγόρι μας»

Θάνατοι

– Η 76χρονη Θεοδώρα χήρα Αθανασίου **Σουλιώτη** από τη Μ. Πέμπτη 20-4-2006 αναπαύεται για πάντα στα Γιάννινα. Συλλυπητήρια.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙ

Θάνατοι

– Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό μας, σε ηλικία 85 ετών ο **Βασίλειος Σιαχολέβας**. Ο χωριανός

μας αυτός εχρημάτισε σ' όλη του τη ζωή ψάλτης άμισθος της Αγίας Τριάδος, την οποία και υπεραγαπούσε. Ήταν υπερβολικά ήρεμος και ήσυχος και σ' όλους η απουσία του υπήρξε αισθητή. Εις την μνήμην του ο σύλλογος Καβαλλαρίου προσέφερε χρηματικό ποσό 100Ε στην Αγία Τριάδα. Αιώνια του η μνήμη.

– Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό μας η **Χρυσούλα Καραδέλη** που καταγόταν απ' το Διπτόταμο σε ηλικία 90 ετών και πλέον. Ήταν μια αθόρυβη, ήσυχη και καλοσυνάτη χωριανή μας. Αιώνια η μνήμη της.

– Πέθανε και κηδεύτηκε στα Ιωάννινα, όπου και κατοικούσε, η χωριανή μας **Χαρίκλεια Κων. Τόσκα**. Ήταν μια υποδειγματική σύντροφος και η συνειδησή της θα είναι ελαφρά, χάριν της μετριοφροσύνης της. Ας είναι ελαφρύ και το χόμα της πόλης μας που την έχει σκεπάσει.

Στους συγγενείς των ανωτέρω χωριανών μας ευχόμαστε θερμά συλλυπητήρια.

Εκ του Συλλόγου

ΚΑΛΟΥΤΑ

Χαρακτήριον

– Ο εκ Δολιανών **Κώστας** του Προκόπη **Τζούτζου** και της Μάρθας **Πέτρου** που τελείωσε την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων ολοκλήρωσε με επιτυχία την δεκαετηράμηνη θητεία του στο Περιφερειακό Ιατρείο Καλουτάς. Ανήκουνε εκεί και τα Δημοτικά Διαμερίσματα Ανθρακίτης, Δίκορφο, Διπτόταμο, Καβαλλάρι και Μανασσή. Θέλει να ευχαριστήσει όλους τους κατοίκους των χωριών αυτών, αλλά και των άλλων χωριών του Ζαγοριού που γνώρισε και συνεργάστηκε μαζί τους άσφoga. Ήταν μια πολύ ωραία και ευχάριστη εμπειρία η θητεία του αγροτικού γιατρού.

ΚΑΠΕΣΟΒΟ

Συγχαρητήρια

– Στην αγαπημένη μου ανεψιά **Νίκη Δαλκαθούκη** που πήρε το πτυχίο της από τη Σχολή Σλαβικών, Βαλκανικών και Ανατολικών Σπουδών, ειλικρινή συγχαρητήρια και πάντοτε επιτυχίες.

Πολύβιος Καρράς

– Θερμά συγχαρητήρια στην αρχαιολόγο κ. **Βαρβάρα Παπαδοπούλου**, η οποία ανέλαβε την θέση της Προισταμένης στην 8η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων. Ευχόμαστε επιτυχίες στο επιστημονικό και διοικητικό έργο της. Είναι φίλη του Καπεσόβου και πολύτιμη συνεργάτης του πολιτιστικού συλλόγου του χωριού μας. κ. Βαρβάρα, μας κάνεις περήφανους, να 'σαι καλά και να πετυχαίνεις.

Απόστολος Ντιναλέξης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

– Ο **Βασίλης Μυριούνης** του Κων/νου και η **Μαρία Τάσση** παντρεύτηκαν στην Αγία Μαρίνα Ιωαννίνων στις 7-5-06. Κουμπάρα η Αλίκη Ράπτη. Εύχομαι στα 'παιδιά κάθε ευτυχία και στην κουμπάρα καλό πτυχίο. Στον φίλο Κώστα Μυριούνη και την γυναίκα του Μαργαρίτα να τους ζήσουν τα παιδιά ευτυχισμένα.

Απόστολος Ντιναλέξης

Κ. ΣΟΥΔΕΝΑ

Βαπτίσεις

– Στις 30 Απριλίου την Κυριακή, στον Ιερό Ναό Νεομάρτυρος Αγίου Γεωργίου στα Γιάννινα, έγινε η βάπτισή της πρώτης κόρης του ζεύγους **Βάσως Στούπη και Α. Κοσμά**. Στο ξάδερφο Γιάννη Στούπη και τη γυναίκα του Σωτηρία, για τη νεοβάπτιστη και πρώτη εγγονή τους που πήρε και ο όνομα της γιαγιάς, όλες οι ευχές για μια ενάρετη και ευτυχισμένη ζωή.

Β.Τ. - «Το Ζαγόρι μας»

ΚΟΥΚΟΥΛΙ

Γεννήσεις-ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

– Η **Παντούλα Τάγκα** δεν είναι από το Κουκούλι του Κων/νου Τάγκα και της Μαρίας Χασκή, όπως εκ παραδρομής, εγράφη στο προηγούμενο τεύχος Απριλίου 2006, αλλά συγγενής τους, **καταγόμενη από Βραδέτο και διαμένουσα σήμερα στη Νέα Κερασούντα Πρέβεζας**. Συγγνώμη για το λάθος. Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

Αρραβώνες

– Η **Κατερίνα** μοναχοκόρη του **Κώστα Γιαννακού** και της Γιώτας Παπαθεοδώρου αρραβωνιάστηκε τον εκλεκτό της οδοντίατρο Χάρη Πάκο από το Ζωτικό Ιωαννίνων.

– Ο **Γιώργος** του Γιάννη Γεωργιάδη και της Κατερίνας Ζήγου αρραβωνιάστηκε την εκλεκτή της καρδιάς του **Ντίνα** των εκπαιδευτικών Δημήτρη **Μάρη** και Γιώτας Κωσταγιάννη.

– Η αδελφή του, η **Μαρία Γεωργιάδη**, πολιτικός μηχανικός αρραβωνιάστηκε το Πάσχα, τον εκλεκτό της καρδιάς της και συνάδελφό της **Γιώργο** των εκπαιδευτικών Γιώργου Τάσση και Χριστίνας Παππά.

Συγχαρητήρια θερμά, καλά στέφανα στα νέα ζευγάρια.

Συλλυπητήρια

– Θερμά συλλυπητήρια στην Αντιγόνη Ντόβα και το Δημήτριο Χαντζάρα που τη Μεγάλη Τετάρτη 19 Απριλίου 2006, έχασαν τον 59χρονο πατέρα τους **Ευάγγελο Ντόβα**.

ΛΑΪΣΤΑ

Συγχαρητήρια

– Θερμά συγχαρητήρια στον φοιτητή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων **Κων/νο Ποάλα**, που αρίστευσε. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ορφανοτροφείου Γεωργίου Σταύρου αποφάσισε να του χορηγήσει υποτροφία για το ακαδημαϊκό έτος 2005-2006.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ

Συγχαρητήρια

– Στην **Ροδόκλεια Α. Τσιμή** που τελείωσε το μεταπτυχιακό της στα μαθηματικά του Πανεπιστημίου Αθηνών, ευχόμαστε συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

Ο παππούς και η γιαγιά Βασίλειος-Αφροδίτη και ο θείος και η θεία Γιώργος και Όλγα

Αρραβώνες

– Αρραβωνιάστηκε ο **Σπύρος Στολίγκας** του Βασίλη και της Ιωάννας Τσέστη, θεολόγος-υπάλληλος της Αρχιεπισκοπής την αγαπημένη του **Νανά Πολύζου** του Γεωργίου και της Παρασκευής ιστορικό-αρχαιολόγο, ιδιωτική υπάλληλο από τη Μαγούλα Καδίτσας. Οι αρραβώνες με το γλέντι που ακολούθησε έγιναν στον τόπο καταγωγής της Νανάς. Εύχομαι στο νεαρό ζευγάρι καλορίζικα και καλά στέφανα.

Χ. Παπαδοπούλου

ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ

Βάπτιση

– Την Κυριακή 7 Μαΐου 2006 στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Κομοτηνής έγινε η βάπτισή της πρωτότοκης κόρης του ζεύγους **Γιάννη Πετρακοπούλου** και **Αμαλίας Ρίζου** και το όνομα αυτής **Ελένη**. Μετά το μυστήριο ακολούθησε δεξίωση στο ξενοδοχείο «Φιλία».

Στους ευτυχισμένους γονείς, το νουνό Δημήτρη Διαμαντόπουλο, τους παππούδες και τις γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσει η νεοφώτιστη να είναι γερή και τυχερή.

Αρραβώνες

– Στην ανηψιά μας **Γεωργία Θεμελή** κόρη του αξέχαστου εξαδέλφου μας Μάνθου που αρραβώνιασε με τον καλό της **Θοδωρή Τσοπανάκη** θερμά συγχαρητήρια. Στην μανούλα της την Αλέκα μας γρήγορα να την καμαρώσει νυφούλα.

Γιώργος - Ελένη Δούβλη

Συγχαρητήρια

– Στην πολυαγαπημένη μας

ανεψιά και εξαδέλφη **Έλσα Μακρή** που πήρε το Διδακτορικό Χημείας από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης της εκφράζουμε τα θερμότερα συγχαρητήρια και της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Λούλα-Νίκος-Πέλλα-Άκης

– Στην αγαπημένη μας **Έλσα Μακρή** που πήρε το Διδακτορικό Χημείας από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, τα θερμά μου συγχαρητήρια και την ολόψυχη ευχή μου για μια ευδόκιμη σταδιοδρομία.

Χ.Κ.

ΠΑΠΙΓΚΟ

Θάνατοι

– Στις 16 Απριλίου απεβίωσε στα Ιωάννινα και ενταφιάστηκε την επομένη η **Ελένη Παπακώστα**, σύζυγος του προ έτους αποβιώσαντος Παπιγκιώτη Θωμά Παπακώστα. Η Ελένη το γένος Κάπαρη κατήγετο από την Πωγωνιανή.

Στα παιδιά της και τους λοιπούς συγγενείς της τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Δ.Α.Γ.– «Το Ζαγόρι μας»

– Στις 25 Απριλίου ενταφιάστηκε στο Πάπιγκο η αποβιώσασα, ύστερα από τραγικό αυτοκινητιστικό δυστύχημα η Παπιγκιώτισσα **Αρσινόη Παπαγεωργίου** το γένος Χατζή. Πλήθος μέγα κατέκλυσε τον Άγιο Βλάσιο για να αποχαιρετήσει την καλή νοικοκυρά και αφοσιωμένη σύζυγο και μητέρα.

Στα παιδιά της, τα αδέρφια της και λοιπούς συγγενείς τα θερμά μας συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας»

Νέοι επιστήμονες

– Η **Δήμητρα** του Γρηγόρη **Κωτοριόδη** και της παιδικής μου φίλης Ηρώς Τσουμάνη ορκίστηκε στις 12 Απριλίου 2006 και πήρε το πτυχίο της με Λίαν Καλώς από το τμήμα Φιλοσοφικών και Κοινωνικών Σπουδών από το Πανεπιστήμιο Ρεθύμνου Κρήτης.

– Η **Αλεξία** του Γιώργου **Τσουμάνη** και της Αγγελικής Τάγκα αφού πήρε το πτυχίο της από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων διορίστηκε δασκάλα στη Λευκάδα. Θερμά συγχαρητήρια και παν ποθητό, εφικτό για εκείνη.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΣΚΑΜΝΕΛΙ

Αρραβώνες

– Η νεοπροσληφθείσα οικονομολόγος του Δήμου μας η **Ελενίσσα** του αείμνηστου Γιώργου **Δερέκα** και της Ολβίας Γιαννώρας αρραβωνιάστηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της φαρμακευτικό υπάλληλο Κώστα Μπέλλο του Ναπολέοντα και της Αρτεμίσιας από το Ασπρο-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

χώρι Δήμου Σελλών. Θερμά συγχαρητήρια και καλά στέφανα...

Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα

Πένθη

Σύνδεσμος

Σκαμνελιτών Αττικής

– Όλο και πιο συχνά πληθαίνουν τον τελευταίο καιρό τα μηνύματα χαμού συγχωριανών μας. Ένας χρόνος γεμάτος πάλι μ' απώλειες κι ο φετινός για το Σκαμνέλι.

Τους τρεις θανάτους του πρώτου 3/μήνου τούτης της χρονιάς, Λεωνίδα Τσαούση, Γιώργου Καρβούνη, Βάσιως Χαντέλη Τζιάσιου, τους διαδέχτηκε μέσα στον Απρίλη ο θάνατος τριών άλλων προσφιλών προσώπων. Του **Κώστα Ι. Θεοδοσίου**, του Ιωάννη, συζύγου της Ευγενούλας Γενναδίου, της **Ελένης Βλάχου-Φαντήρη**, κόρης του Μιχάλη Βλάχου, για χρόνια ταξιδεμένου στην Αίγυπτο και μόλις μέσα στη βδομάδα του Πάσχα του **Αποστόλη Σκουκουβέλου**, πατέρα του δημάρχου Τύμφης Ζαγορίου, Γιώργου Σκουκουβέλου. Όλους αυτούς που έφυγαν και τώρα και πριν τους σκεφτόμαστε κι όσο ζούμε θα τους θυμόμαστε και θα μιλάμε με συγκίνηση γι' αυτούς, γιατί ο καθένας τους πρόσθεσε κι από κάποια ψηφίδα στη ζωή του χωριού.

Ο **σύνδεσμός μας εκφράζει** στους δικούς τους, συζύγους, παιδιά, αδέρφια και άλλους συγγενείς τους θερμά συλλυπητήρια. Αιώνια η μνήμη τους.

– Το Δ.Σ. της ΙΛΕΖ και το περιοδικό «Το Ζαγόρι μας» εκφράζει τα θερμά και ειλικρινή συλλυπητήρια στο Δήμαρχο Τύμφης κ. **Γιώργο Σκουκούβλο** για το **θάνατο του πατέρα του** και φίλου Ζαγορίσιου **Αποστόλη**. Επίσης στην γυναίκα του και σ' όλους τους συγγενείς του.

Αιώνια η μνήμη τους.

– Στον χωριανό μας Δήμαρχο του Δήμου Τύμφης **Γιώργο Σκουκούβλο** για τον θάνατο του πατέρα του **Αποστόλη**.

Θερμά συλλυπητήρια.

Το Δ.Σ.

Ο πρόεδρος

Νίνας Κων/νος

Σύλλογος Σκαμνελιτών Θεσ/νίκης

«Η ΤΥΜΦΗ»

– Απεβίωσε στη Θεσ/νίκη ο εξαιρετός συμπατριώτης μας **Κώστας Θεοδοσίου** από τα ιδρυτικά μέλη του συλλόγου μας και μέλος του Δ.Σ.

Άνθρωπος καλοσυνάτος, ανοιχτόκαρδος, γελαστός και ομιλητικός με όλους ακόμη και με τα μικρά παιδιά. Πρωτοστάτης σε κάθε εκδήλωση του Συλλόγου ο οποίος πράγματι είναι φτωχότερος. Φέτος θα

είναι αισθητή η απουσία από το χωριό μας που αγαπούσε πάρα πολύ καθώς για πρώτη φορά ο Βασίλης θα αναγκαστεί να ματαιώσει την κράτηση του δωματίου γιατί η ανανέωση γινόταν για τον επόμενο χρόνο με την αποχώρηση από το χωριό.

Φίλε Κώστα να είσαι βέβαιος πως οι φίλοι σου δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ.

Θερμά συλλυπητήρια στην γυναίκα σου Ευγενούλα στα αδέρφια σου και στα ανήψια σου που αγαπούσες πολύ.

– Από την Θεσ/νίκη όπου έμεινε μαζί με τις κόρες της η **Παρασκευή Νουσιιάδη** έφυγε για το μακρινό της ταξίδι πλήρης ημερών και κηδεύτηκε την άλλη μέρα στο χωριό της Καπέσοβο.

Στα παιδιά της και εγγόνια της θερμά συλλυπητήρια.

– Στα μέλη του Συλλόγου μας Μαργαρίτα Καρβούνη και στο σύζυγό της Γιώργο Γρηγορίου για τον θάνατο της μητέρας της **Ιμπολίτης Καρβούνη** θερμά συλλυπητήρια.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΞΙΩΣΗ

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΙΣΣΑΣ ΓΙΑΤΡΟΥ

Με χαρά πληροφορηθήκαμε ότι, από τις αρχές του Απριλίου 2006, η συμπατριώτισσα διακεκριμένη Παιδίατρος-Παιδονευρολόγος της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου μας κα **Μερόπη Τζούφη**, είχε μιαν ακόμη επιστημονική ανέλιξη και καταξίωση, στην Επιστήμη της.

Το οικείο Πανεπιστημιακό Εκλεκτορικό Συμβούλιο («Σώμα»), εξέλεξε και αναγόρευσε –πληγυρικά– πανψηφεί και επάξια, την Λέκτορα Παιδιατρικής κα Μερόπη Τζούφη σε: Επίκουρη Καθηγήτρια Παιδιατρικής του Τομέα Υγείας του Παιδιού, της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Έτσι η συμπατριώτισσα εκλεκτή Παιδίατρος θα συνεχίσει να παρέχει τις πολύτιμες υπηρεσίες της, στον Τόπο μας, με υπευθυνότητα και αφοσίωση και να διακονεί την επιστήμη της, από το περίοπτο ψηλότερο «μετερίζι», που πολύμοχθα κατάκτησε.

Την εκλεκτή και αγαπητή συμπατριώτισσα Επιστήμονα, που τιμάει και το Ζαγόρι μας, η Σ.Ε. συγχαίρει εγκάρδια και της εύχεται: υγεία, δύναμη και ανεμπόδιστη και την περαιτέρω Ακαδημαϊκή –επιστημονική– σταδιοδρομία της και προκοπή.

Σ.Ε.

Συγχαρητήρια

– Την αγαπημένη ανεψιά μας Παιδίατρο **Μερόπη Στέφ. Τζούφη**, που, πρόσφατα, εκλέχτηκε, αρμόδια: Επίκουρη Καθηγήτρια Παιδιατρικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου μας, συγχαίρουμε θερμά και της ευχόμαστε συνεχής και βέβαιη επιστημονική και οικογενειακή ανέλιξη και κάθε καλό και δημιουργικό.

Με πολλή αγάπη Τάκης και Κυριακή Τζούφη

– Στην πολυαγαπημένη αδελφή μου Παιδίατρο-Παιδονευρολόγο **Μερόπη Στέφ. Τζούφη**, που εκλέχτηκε και αναγορεύθηκε επάξια σε: Επίκουρη Καθηγήτρια Παιδιατρικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων εκφράζω τα εύλογα θερμά μου συγχαρητήρια.

Της εύχομαι, μέσα από την καρδιά μου, να έχει υγεία, δύναμη, όρεξη, για τη βέβαιη ανεμπόδιστη περαιτέρω ακαδημαϊκή και επιστημονική σταδιοδρομία και ευδοκίμηση.

Με πολλή αγάπη Ελεονώρα Στέφ. Τζούφη

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

– Ο **Ανδρέας Καλοκασίδης** και η σύζυγός του **Ιοκάστη** κατέθεσαν στην Εκκλησιαστική Επιτροπή το ποσό των 1000 ευρώ για έργα συντήρησης και ανάπλασης της Εκκλησίας της Παναγίας Ελαφοτόπου.

Η Εκκλ. Επιτροπή

ΚΑΠΕΣΟΒΟ

– Στη μνήμη της Παρασκευής **Νουσιιάδη** και αντί στεφάνων τα παιδιά της **Απόστολος και Γεωργία Λαμπράκη, Αγγελική και Σοφία Νουσιιάδη**, κατέθεσαν χρηματικό ποσό στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Καπεσόβου.

Η Εκκλ. Επιτροπή

– Ο **Θωμάς Ράπτης**, κάτοικος Καναδά, κατέθεσε στον Πολιτιστικό Σύλλογο Καπεσόβου «ΑΛΕΞΗΣ ΝΟΥΤΣΟΣ», χρηματικό ποσό στη μνήμη της μητέρας του **Ευριδικής χήρας Παύλου Ράπτη**.

Το Δ.Σ.

– Ο **Θωμάς Ράπτης** του Παύλου, που κατοικεί στον Καναδά, κατέθεσε στην Εκκλησιαστική Επιτροπή Καπεσόβου χρηματικό ποσό, στη μνήμη της μητέρας του **Ευριδικής Ράπτη**.

Η Εκκλ. Επιτροπή

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ

Γεννήσεις

– Η **Μάγδα** του Ηλία **Παπιγκιώτη** και της Γενοβέφας Ρίζου και ο **Χρήστος Κιζάκης** χάρισαν στον Πασχάλη τους μια χαριτωμένη αδελφούλα στις 23-2-2006 στη Θεσσαλονίκη.

– Ο εκ Κεφαλοβρύσου καταγόμενος τωρινός δάσκαλος **Σπύρος Μεντής** και η **Τζένη Ντήμα** χάρισαν στο Βασιλάκη τους ένα υγιέστατο αδελφάκι την Παρασκευή 14 Απριλίου 2006 στα Γιάννινα.

– Η **Γιάννα** του αείμνηστου Αχιλλέα **Τάγκα** και της Ουρανίας Ακρίβη και ο **Νίκος Βήκας** χάρισαν στην Αρετούλα τους, ένα υγιέστατο αδελφάκι στις 3 Μαΐου του 2006 στα Γιάννινα.

Να ζήσουν τα μωράκια όλα με υγεία, χαρά και ευτυχία, να φυλαχθούν με γονέους.

Νέοι επιστήμονες

– Θερμά συγχαρητήρια στον **Λευτέρη** του αείμνηστου Χρήστου **Γιαννακού** και της Τερψιχόρης Γόγολου που πήρε το πτυχίο του από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Τμήμα Οικονομικών. Εκπλήρωσε και τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις και απολύθηκε στις 8 Μαΐου του 2006. Καλή σταδιοδρομία με υγεία

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

– Ο **Μανώλης Μαρκιανός** κατέθεσε το ποσό των 50 ευρώ στον Πολιτιστικό Σύλλογο Καπεσόβου «Αλέξης Νούτσος» στη μνήμη της θείας του **Παρασκευής Νουσιιάδη**.

Η πρόεδρος του Δ.Σ.

Καίτη Κοντοδήμου

ΚΑΤΟ ΣΟΥΔΕΝΑ

Συνεχίζονται οι προσφορές των Κάτω Σουδενιωτών για τις εργασίες συντήρησης του Ι. Ν. Αγίου Αθανασίου. Έτσι προσέφεραν:

– Η **Αγνή Ηλιάδη** στην μνήμη του αγαπημένου της συζύγου **Τάσου**, με την ευκαιρία της ανακομιδής των οστών και της μεταφοράς τους στο χωριό 300 ευρώ.

– Η **Κική Βασδέκη** 50 ευρώ.

– Ο **Κλεάνθης Χουλιάρης** 50 ευρώ.

– Η **Στέλλα Κρικοχωρίτη** 50 ευρώ.

– Η **Βάσω Γκίκα** 50 ευρώ.

Η εκκλησιαστική επιτροπή τους ευχαριστεί.

ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ

– Εις μνήμην του Κωνσταντίνου **Τσίμα** ο Πέτρος **Βαλαδής** κατέθεσε στην Ιερά Μονή του Προφήτου Ηλία το χρηματικό ποσό των εκατό –100– ευρώ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

– Ο **Στέφανος και η Θέκλα Τζούφη** πρόσφεραν, στο περιοδικό μας, αντί στεφάνων:

– Στην ακοίμητη μνήμη του αξέχαστου αδερφικού φίλου, από τα χρόνια της νιότης μας, τα αγύριστα, **Κώστα Ιωανν. Θεοδοσίου**, που χάσαμε, 50 ΕΥΡΩ, μαζί με τη συμπαραστάσή μας στην Ευγενούλα, το Γιώργο και Ελενίτσα και όλους όσοι τον αγαπούν και τον κλαίμε.

– Και στη σεπτή μνήμη του καλού μας φίλου και συγχωριανού **Αποστόλη Σπ. Σουκοβέλου**, που αυτές τις μέρες χάσαμε και προπέψαμε πρεπούμενα, άλλα 50 ΕΥΡΩ. Μαζί ξαναπροσθέτουμε ευχές, για παρηγοριά και εγκαρτέρηση στην πολυπικραμένη κα Αθηνά, τα παιδιά του, τ' αδελφία και τα εγγόνια, που πολύ τον κλαίνει μαζί μας.

– Ο κύριος **Τσόδουλος Βλάχης** προσέφερε το ποσό των 25 ευρώ για τους σκοπούς του περιοδικού μας.

– Η **οικογένεια Μιχαήλ Κομπάρου** προσέφερε το ποσό των 20 ευρώ στη μνήμη της **Αρσινόης Παπαγεωργίου-Χατζή**.

– Η **Ανδρομάχη Κομπάρου - Παππά** προσέφερε το ποσό των 20 ευρώ στη μνήμη της **Αρσινόης Παπαγεωργίου-Χατζή**.

– Η κ. **Τσίλη Ευθυμία** προσέφερε στο περιοδικό μας το ποσό των 50 ευρώ.

– Η **Γκοδίμη Φρόσω** προσέφερε στο περιοδικό μας το ποσό των 50 ευρώ.

– Ο **Ράπτης Χρήστος** προσέφερε στο περιοδικό μας το ποσό των 60 ευρώ για τις ανάγκες του περιοδικού μας.

– Ο **Αλέξανδρος και η Ευλαμπία Βαζάκα** πρόσφεραν στο περιοδικό μας το ποσό των 50 ευρώ στη μνήμη της **Αρσινόης Παπαγεωργίου**.

– Η **Τζούρδα Φρειδερίκη** στη μνήμη του αγαπημένου συζύγου της προσέφερε το ποσό των 50 ευρώ.

– Η **Αριστέα Γενναδίου** στη μνήμη του αγαπητού **Αποστόλου Σουκοβέλου** προσέφερε το ποσό των 30 ευρώ.

Το Δ.Σ. της ΙΛΕΖ ευχαριστεί θερμά.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

ΣΚΑΜΝΕΛΙ

– Στη μνήμη του εξαδέλφου της και κουμπάρου **Κωνσταντίνου Ι. Θεοδοσίου** η **Ευνομία Σκλάβη** πρόσφερε χρηματικό ποσό για την συντήρηση των εκκλησιών του χωριού.

– Επίσης στη μνήμη του η **Μένη Κίτσου** πρόσφερε 300Ε για την Παναγία Σκαμνελίου.

– Στη μνήμη του **Απόστολου Σουκοβέλου** η **Ευνομία Σκλάβη**, πρόσφερε χρηματικό ποσό για τις εκκλησίες του χωριού.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί θερμά

– Η **Φρειδερίκη Τζούρδα** και τα παιδιά της **Ευθύμιος και Φωκίωνας** στην μνήμη του συζύγου και πατέρα τους **Νέστωρα Τζούρδα**, πρόσφεραν το ποσό των 135 ευρώ στον Ι. Ν. Αγίων Αποστόλων Σκαμνελίου.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί θερμά

– Η **Φρειδερίκη Τζούρδα** στη μνήμη του αγαπημένου **Κων/νου Θεοδοσίου** προσέφερε το ποσό των 30 ευρώ για τις ανάγκες της Εκκλησίας Αγίου Χαραλάμπους Σκαμνελίου.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί θερμά

– Η **Φρειδερίκη Τζούρδα** στην μνήμη των εξαδέλφων της **Μιχάλη και Ευτυχίας Γενναδίου** προσέφερε το ποσό των 40 ευρώ για τις ανάγκες του Κοιμητηρίου Σκαμνελίου.

– Η **Ξανθήπη Μ. Γενναδίου** προσέφερε στην μνήμη του αγαπημένου **Κων/νου Θεοδοσίου** το ποσό των 50 ευρώ για τις ανάγκες του Κοιμητηρίου Σκαμνελίου.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί.

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ

– Αντί στεφάνου εις μνήμη **Ευγενίας Φανίκα** η **οικογένεια Ιωάννη Καλύθα** προσέφερε 50Ε για την εκκλησία του Αγίου Δημητρίου.

– Αντί στεφάνου εις μνήμη **Κων/ντίνου Τζίμα** υπάλληλος Αγροτικής Τραπεζής η **οικογένεια Ιωάννη Καλύθα**, προσέφερε 50Ε για την εκκλησία του Αγίου Δημητρίου.

– Εις μνήμη της **Ελευθερίας Σιατούφης** η οικογένεια του Ιεροδιδασκάλου **Νικολάου Κατσιούρα** αντί στεφάνου προσέφερε 20Ε για την εκκλησία του Αγίου Δημητρίου.

– Η **οικογένεια Χρήστου Αντωνίου** προσέφερε χρηματικό ποσό στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΥΡΩ 55

Τσακαλίδης Γερβάσιος

ΕΥΡΩ 50

Θεοδοσίου Ευγενούλα
Καπνίσση Αθηνά
Βαρκούνη Νίνα
Σάμαρης Αντώνης
Ρίζος Μάριος
Εμμανουηλίδης Αχιλλέας

ΕΥΡΩ 45

Σπαθάκη-Σκορδάκη Ελένη
Δούβλης Ηλίας
Λουτσάρης Βασίλειος

ΕΥΡΩ 40

Φραγκούλης Πέτρος

ΕΥΡΩ 35

Παρλαπάς Δημήτριος
Δέρβα Ιωάννα

ΕΥΡΩ 30

Μουδόπουλος Χαρίλαος
Στεργίου Αλέξιος
Ζησιμάτου Ελευθερία
Λάππας Κων/νος
Οικονόμου Πλάτων

ΕΥΡΩ 25

Καλογήρου Γεώργιος
Γιαννάκη-Κανδρέλη Κλεονίκη
Γαλανοπούλου Ελεωνόρα
Λογοθέτης Θωμάς
Τζόκας Κων/νος
Καψάλης Αλέξανδρος
Σουσιόπουλος Αθανάσιος

ΕΥΡΩ 20

Βούρδα Βάνα του Ξενοφώντος
Κούρας Χάρης

Μακρή Ευρύκλεια
Νάτσας Στέφανος
Μητσιόδη Δάφνη
Στέας Ξενοφών
Γάρου Ελπίδα
Ράπτης Χρήστος
Νόνας Νικόλαος
Σίλλης Κων/νος
Τσουμάνης Γιώργος
Στάρρα Μαγδαληνή
Χριστοδούλου Δημήτριος
Βασδέκης Νεοπτόλεμος

ΕΥΡΩ 15

Βίκα Βικτωρία
Γαλανόπουλος Στέφανος
Σουσιόπουλος Ιωάννης
Σουσιόπουλος Νίκος
Σουσιόπουλος Έφη
Αποστόλου Ανδρέας
Αποστόλου Ηλέκτρα
Αποστόλου Κλεοπάτρα
Παπαγιαννόπουλος Δημήτριος
Σταθάτου Φερενίκη
Καραγιάννης Δημήτριος
Ζαχαράκη Αργυρώ
Βότσης Θωμάς
Χρυσοφάκης Μάνθος
Τσομίδου Σταυρούλα
Κουμπής Γεώργιος
Πορφύρης Κων/νος
Σίμου Ευλαλία
Ζέιντ Ελένη
Τσιαπικής Οδυσσέας

ΕΥΡΩ 10

Παπαδημητρίου Ευάγγελος
Λέκκος Ιωάννης

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

Ιδρυτής:

ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

★

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ:

ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΕΟΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

★

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΓΚΕΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Πρόεδρος

ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Α' Αντιπρόεδρος

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑΣ

Β' Αντιπρόεδρος

ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Γεν. Γραμματέας

ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ταμίας

ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΚΑΛΛΥ

Μέλος

ΖΑΧΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Μέλος

Αριστίνδην μέλη:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ ΕΛΕΝΗ
ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΒΑΚΑΜΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΡΕΜΟΥ-ΤΣΟΥΠΗ ΜΑΡΙΑ
ΣΚΟΥΡΤΗ ΕΛΕΝΗ
ΥΦΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

★

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

Σίνα 4 Ιωάννινα 454 44

και Μυροπολείο

ΚΑΛΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Λόρδου Βύρωνος 21

Τηλ. 26510 26266

Ιωάννινα 45444

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού 15 ΕΥΡΩ

Ευρώπης 40 ΕΥΡΩ

Εκτός Ευρώπης 50 \$ ΗΠΑ

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

★

Τελεγραφεία:

Γ. ΔΟΥΒΛΗΣ - Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμπέρη)

Τηλ. 26510 20544 - 26510 27845

Ιωάννινα 454 44